

Официален вестник на Европейския съюз

C 52

Издание
на български език

Информация и известия

Година 61
12 февруари 2018 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2018/C 052/01   Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2018/C 052/02   Дело C-600/14: Решение на Съда (голям състав) от 5 декември 2017 г. — Федерална република Германия/Съвет на Европейския съюз (Жалба за отмяна — Външна дейност на Европейския съюз — Член 216, параграф 1 ДФЕС — Член 218, параграф 9 ДФЕС — Установяване на позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на орган, създаден с международно споразумение — Ревизионна комисия на Междуправителствената организация за международни железопътни превози (ОТИФ) — Изменение на Конвенцията за международни железопътни превози (COTIF) и притурките към нея — Споделена компетентност на Съюза и държавите членки — Външна компетентност на Съюза по въпрос, по който до този момент Съюзът не е приемал общи правила — Валидност на Решение 2014/699/ЕС — задължение за мотивиране — Принцип на лоялно сътрудничество) 2

2018/C 052/03	Дело C-598/15: Решение на Съда (пети състав) от 7 декември 2017 г. (преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera — Испания) — Banco Santander, SA/Cristobalina Sánchez López (Преюдициално запитване — Директива 93/13/ЕИО — Потребителски договори — Неравноправни клаузи — Правомощия на националния съд — Ефективност на признатата на потребителите защита — Договор за ипотечен кредит — Извънсъдебно производство за принудително изпълнение върху ипотekiран имот — Опростено съдебно производство за признаване на вещните права на лицето, на което е възложен имотът)	3
2018/C 052/04	Дело C-61/16 P: Решение на Съда (четвърти състав) от 14 декември 2017 г. — European Bicycle Manufacturers Association (EBMA)/Giant (China) Co. Ltd, Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия (Обжалване — Дъмпинг — Регламент (ЕС) № 502/2013 — Внос на велосипеди с произход от Китай — Регламент (ЕС) № 1225/2009 — Член 18, параграф 1 — Съдействие — Понятие „необходима информация“ — Член 9, параграф 5 — Искане за индивидуално третиране — Риск от заобикаляне)	3
2018/C 052/05	Дело C-189/16: Решение на Съда (пети състав) от 7 декември 2017 г. (преюдициално запитване от Högsta förvaltningsdomstolen — Швеция) — Bogusława Zaniewicz-Dybeck/Pensionsmyndigheten (Преюдициално запитване — Социална сигурност на работниците мигранти — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 46, параграф 2 — Член 47, параграф 1, буква г) — Член 50 — Гарантирана пенсия — Минимално обезщетение — Изчисляване на пенсионните права)	4
2018/C 052/06	Дело C-230/16: Решение на Съда (първи състав) от 6 декември 2017 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Frankfurt am Main — Германия) — Coty Germany GmbH/Parfümerie Akzente GmbH (Преюдициално запитване — Конкуренция — Картели — Член 101, параграф 1 ДФЕС — Селективна дистрибуция на луксозни козметични продукти — Клауза, с която на дистрибуторите се забранява при продажбата в интернет да използват трето, неоторизирано лице — Регламент (ЕС) № 330/2010 — Член 4, букви б) и в)	5
2018/C 052/07	Дело C-243/16: Решение на Съда (четвърти състав) от 14 декември 2017 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Social nº 30 de Barcelona — Испания) — Antonio Miravittles Ciurana и др./Contimark SA, Jordi Socias Gispert (Преюдициално запитване — Дружествено право — Директива 2009/101/ЕО — Членове 2 и 6—8 — Директива 2012/30/ЕС — Членове 19 и 36 — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 20, 21 и 51 — Събиране на вземания по трудов договор — Право пред един и същи съд да се предави иск срещу дружеството и неговия управител в качеството му на солидарен съдължник за задълженията на дружеството)	6
2018/C 052/08	Дело C-305/16: Решение на Съда (трети състав) от 14 декември 2017 г. (преюдициално запитване от First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Обединено кралство) — Avon Cosmetics Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Шеста директива 77/388/ЕИО — Член 11, А, параграф 1, буква а) — Данъчна основа — Член 17 — Право на приспадане — Член 27 — Специални мерки за дерогация — Решение 89/534/ЕИО — Схема за търговия, при която доставката на стоки се извършва посредством лица, които не са данъчнозадължени — Облагане на пазарната стойност на стоката, определена на последния етап от предлагането на пазара — Включване на понесените от тези лица разходи)	6
2018/C 052/09	Дело C-329/16: Решение на Съда (четвърти състав) от 7 декември 2017 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État - Франция) — Syndicat national de l'industrie des technologies médicales (Snitem), Philips France/Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé (Преюдициално запитване — Медицински изделия — Директива 93/42/ЕО — Приложно поле — Понятие за медицинско изделие — Маркиране със знака „СЕ“ — Национална правна уредба, съгласно която софтуер, подпомагащ предписването на лекарствени продукти, трябва да бъде подложен на процедура по сертифициране, установена от национален орган)	7

2018/C 052/10	Дело C-403/16: Решение на Съда (първи състав) от 13 декември 2017 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Полша) — Soufiane El Hassani/Minister Spraw Zagranicznych (Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Регламент (ЕО) № 810/2009 — Член 32, параграф 3 — Визов кодекс на Общността — Решение за отказ за издаване на виза — Право на кандидата да подаде жалба срещу това решение — Задължение на държава членка да гарантира правото на съдебно обжалване)	8
2018/C 052/11	Дело C-408/16: Решение на Съда (осми състав) от 6 декември 2017 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel București — Румъния) — Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA, по-рано Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA/Ministerul Fondurilor Europene - Direcția Generală Managementul Fondurilor Externe (Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 2004/18/ЕО — Приложно поле — Регламент (ЕО) № 1083/2006 — Европейски фонд за регионално развитие, Европейски социален фонд и Кохезионен фонд — Договор за финансиране, сключен с Европейската инвестиционна банка преди присъединяването на държавата членка към Европейския съюз — Понятие за „нередност“ по смисъла на Регламент № 1083/2006)	9
2018/C 052/12	Дело C-487/16 P: Решение на Съда (шести състав) от 13 декември 2017 г. — Telefónica SA/Европейска комисия (Обжалване — Картели — Португалски и испански пазари на телекомуникациите — Клауза за неизвършване на конкурентна дейност, включена в договор, сключен между две дружества — Ограничение с оглед на целта — Право на защита — Отказ за изслушване на свидетели — Глоби — Тежест на нарушението — Смекчаваци обстоятелства)	10
2018/C 052/13	Дело C-567/16: Решение на Съда (седми състав) от 7 декември 2017 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (Chancery Division) - Обединеното кралство) — Merck Sharp & Dohme Corporation/Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks (Преюдициално запитване — Индустриална и търговска собственост — Патентно право — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Регламент (СЕ) № 469/2009 — Член 3, буква б) — Сертификат за допълнителна закрила — Условия за придобиване — Член 10, параграф 3 — Издаване на сертификат или отхвърляне на заявката за сертификат — Директива 2001/83/ЕО — Член 28, параграф 4 — Децентрализирана процедура)	10
2018/C 052/14	Дело C-630/16: Решение на Съда (осми състав) от 14 декември 2017 г. (преюдициално запитване от Helsingin hallinto-oikeus — Финландия) — производство, образувано по инициатива на Anstar Oy (Преюдициално запитване — Хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти — Хармонизиран стандарт EN 1090-1:2009+A1:2011 — Критерии за определяне на приложното поле на стандарт, приет от Европейския комитет по стандартизация (CEN) по изпаден от Европейската комисия мандат — Закотвящи приспособления, предназначени за фиксиране в бетон преди втвърдяването му и използвани за закрепването на фасадни панели и на укрепващи зидарията елементи за скелета на сграда)	11
2018/C 052/15	Дело C-636/16: Решение на Съда (осми състав) от 7 декември 2017 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 1 de Pamplona — Испания) — Wilber López Pastuzano/Delegación del Gobierno en Navarra (Преюдициално запитване — Статут на дългосрочно пребиваващите граждани на трети страни — Директива 2003/109/ЕО — Член 12 — Приемане на решение за експулсиране на дългосрочно пребиваващ чужденец — Фактори, които следва да се вземат предвид — Национална правна уредба — Неотчитане на тези фактори — Съвместимост)	11
2018/C 052/16	Дело C-42/17: Решение на Съда (голям състав) от 5 декември 2017 г. (преюдициално запитване от Corte costituzionale - Италия) — Наказателно производство срещу M.A.S., M.B. (Преюдициално запитване — Член 325 ДФЕС — Решение от 8 септември 2015 г., Taricco и др. (C-105/14, EU: C:2015:555) — Наказателно производство за престъпления в областта на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Национално законодателство, предвиждащо абсолютни давностни срокове, които могат да доведат до ненаказване за извършени престъпления — Засягане на финансовите интереси на Европейския съюз — Задължение да се остави без приложение всяка разпоредба от вътрешното право, която може да засегне задълженията на държавите членки, възложени от правото на Съюза — Принцип за законоустановеност на престъплението и наказанието)	12

2018/C 052/17	Дело C-66/17: Решение на Съда (седми състав) от 14 декември 2017 г. (преюдициално запитване от Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu — Полша) — Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś/DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft AG (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 805/2004 — Приложно поле — Европейско изпълнително основание при безспорни вземания — Изпълнителни основания, които могат да бъдат удостоверени като европейско изпълнително основание — Решение относно размера на съдебните разноски, включено в съдебно решение, което не се отнася до безспорно вземане — Изключване)	13
2018/C 052/18	Дело C-344/17: Определение на Съда (десети състав) от 30 ноември 2017 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Torino – Италия) — IJDF Italy Srl/Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando (Преюдициално запитване — Потребителски договори — Директива 93/13/ЕИО — Национално законодателство, позволяващо да се предяви иск срещу главния длъжник и срещу поръчителя пред един и същ съд — Дерогиране на нормите относно съда на потребителя — Член 99 от Процедурния правилник на Съда)	13
2018/C 052/19	Дело C-622/17: Преюдициално запитване от Vilniaus apygardos administracinis teismas (Литва), постъпило на 3 ноември 2017 г. — Baltic Media Alliance Ltd/Lietuvos radijo ir televizijos komisija	14
2018/C 052/20	Дело C-626/17: Преюдициално запитване от Giudice di Pace di Roma (Италия), постъпило на 3 ноември 2017 г. — Alberto Rossi и др./Ministero della Giustizia	14
2018/C 052/21	Дело C-634/17: Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Oldenburg (Германия), постъпило на 13 ноември 2017 г. — ReFood GmbH & Co. KG/Landwirtschaftskammer Niedersachsen	16
2018/C 052/22	Дело C-638/17: Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва), постъпило на 15 ноември 2017 г. — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos/„Skonis ir kvapas“ UAB	16
2018/C 052/23	Дело C-639/17: Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 15 ноември 2017 г. — SIA „KPMG Baltics“, likvidējamās AS „Latvijas Krājbanka“ administratore	17
2018/C 052/24	Дело C-643/17: Преюдициално запитване от Tribunal Administrativo (Португалия), постъпило на 17 ноември 2017 г. — GE Power Controls Portugal — Unipessoal L. ^{da} /Fazenda Pública	17
2018/C 052/25	Дело C-644/17: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 17 ноември 2017 г. — Eurobolt BV	18
2018/C 052/26	Дело C-646/17: Преюдициално запитване от Tribunale di Brindisi (Италия), постъпило на 17 ноември 2017 г. — Наказателно производство срещу Gianluca Moro	19
2018/C 052/27	Дело C-647/17: Преюдициално запитване от Högsta förvaltningsdomstolen (Швеция), постъпило на 20 ноември 2017 г. — Skatteverket/Srf konsulterna AB	19
2018/C 052/28	Дело C-650/17: Преюдициално запитване от Bundespatentgerichts (Deutschland), постъпило на 21 ноември 2017 г. — QH	20
2018/C 052/29	Дело C-657/17: Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 24 ноември 2017 г. — Hussein Mohamad Hussein	20
2018/C 052/30	Дело C-659/17: Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 24 ноември 2017 г. — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Azienda Napoletana Mobilità SpA	21

2018/C 052/31	Дело C-667/17: Преюдициално запитване от Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari (Италия), постъпило на 24 ноември 2017 г. — Francesca Cadeddu/Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Cagliari и др.	22
2018/C 052/32	Дело C-672/17: Преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Португалия), постъпило на 28 ноември 2017 г. — Tratave-Tratamento de Águas Residuais do Ave SA/Autoridade Tributária e Aduaneira	22
2018/C 052/33	Дело C-675/17: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 30 ноември 2017 г. — Ministero della Salute/Hannes Preindl	23
2018/C 052/34	Дело C-683/17: Преюдициално запитване от Supremo Tribunal de Justiça (Португалия), постъпило на 6 декември 2017 г. — Cofemel — Sociedade de Vestuário SA/G-Star Raw CV	23
Общ съд		
2018/C 052/35	Дело T-505/15: Решение на Общия съд от 14 декември 2017 г. — Унгария/Комисия (ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Регламенти (ЕО) № 1782/2003, 1290/2005, 73/2009 и № 1122/2009 — Разходи, направени от Унгария — Кръстосано спазване — Контрол на законоустановените изисквания за управление — Контрол на стандартите за добро земеделско и екологично състояние — Корекции с единна ставка и еднократни корекции — Риск за фондовете)	25
2018/C 052/36	Дело T-304/16: Решение на Общия съд от 14 декември 2017 г. — bet365 Group/EUIPO — Hansen (BET 365) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „BET365“ — Абсолютно основание за отказ — Отличителен характер, придобит чрез използване — Доказване — Използване на марката за няколко цели — Член 7, параграф 3 и член 52, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 3 и член 59, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001)	26
2018/C 052/37	Дело T-609/16: Решение на Общия съд от 14 декември 2017 г. — РВ/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Наемане на работа — Обявление за конкурс EPSO/AD/309/15 (AD 11) — Лекарите за медицинската служба в Люксембург — Отказ за допускане до тестовете по модела „Център за оценяване“ — Ограничаване на избора на втория език до малък брой официални езици на Съюза — Възражение за незаконосъобразност — Явна грешка в преценката — Отговорност — Неимуществени вреди)	26
2018/C 052/38	Дело T-792/16: Решение на Общия съд от 14 декември 2017 г. — N & C Franchise/EUIPO — Eschenbach Optik (OJO sunglasses) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „OJO sunglasses“ — По-ранна международна словна марка „oio“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	27
2018/C 052/39	Дело T-21/17: Решение на Общия съд от 14 декември 2017 г. — RL/Съд на Европейския съюз (Публична служба — Длъжностни лица — Повишаване — Процедура по повишаване за 2015 г. — Решение жалбоподателят да не бъде повишен в степен AD 10, считано от 1 юли 2015 г. — Прехвърляне от/в друга институция — Система prorata temporis — Съпоставяне на заслугите — Член 45 от Правилника — Отговорност)	28
2018/C 052/40	Дело T-559/16: Определение на Общия съд от 7 декември 2017 г. — Durazzo/ЕСВД (Публична служба — Длъжностни лица — Повишаване — Процедура по повишаване за 2014 г. — Актове, които не са увреждащи — Явна недопустимост — Решение да не се повишава жалбоподателят — Член 43 и член 45, параграф 1 от Правилника — Съпоставяне на заслугите — Вземане предвид на атестационните доклади с оглед на повишаването — Изключително буквални преценки — липса на метод, позволяващ да се съпоставят атестационни доклади с оглед на повишаването — Явно основателна жалба)	28

2018/C 052/41	Дело T-849/16: Определение на Общия съд от 14 декември 2017 г. — PGNiG Supply & Trading/Комисия (Жалба за отмяна — Вътрешен пазар на природен газ — Директива 2009/73/СЕ — Решение на Комисията за изменение на условията за изключване на газопровод OPAL от правилата на Съюза относно достъпа на трети лица (ТРА) и тарифните регулации — Липса на пряко засягане — Недопустимост)	29
2018/C 052/42	Дело T-853/16: Определение на Общия съд от 7 декември 2017 г. — Techniplan/Комисия (Иск за установяване на неправомерно бездействие — Изразяване на становище от Комисията — Иск за обезщетение — Неспазване на изискванията за форма — Искане за налагане на задължение за действие — Явна недопустимост — Явна липса на компетентност)	30
2018/C 052/43	Дело T-284/17: Определение на Общия съд от 15 декември 2017 г. — Le Pen/Парламент (Жалба за отмяна и искане за обезщетение — Институционално право — Член на Европейския парламент — Привилегии и имунитети — Решение за снемане на парламентарния имунитет — Отпадане на правния интерес — Частична липса на основание за произнасяне по същество — Жалба, която е отчасти явно недопустима и отчасти лишена от всякакво правно основание)	30
2018/C 052/44	Дело T-475/17: Определение на Общия съд от 14 декември 2017 г. — Rogesa/Комисия (Жалба за отмяна — Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Регламент (ЕО) № 1367/2006 — Документи, свързани със съоръжение, произвеждащо смес от гранули и агломерат — Мълчалив отказ за достъп — Изрично решение, прието преди подаването на жалбата — Искане за произнасяне по липсата на основание за постановяването на съдебно решение по същество — Правен интерес — Явна недопустимост)	31
2018/C 052/45	Дело T-768/17: Жалба, подадена на 22 ноември 2017 г. — Comprojecto-Projetos e Construções и др./ЕЦБ	31
2018/C 052/46	Дело T-780/17: Жалба, подадена на 29 ноември 2017 г. — US/ЕЦБ	34
2018/C 052/47	Дело T-793/17: Жалба, подадена на 5 декември 2017 г. — Bvuel/Комисия и ЕСВД	35
2018/C 052/48	Дело T-805/17: Жалба, подадена на 11 декември 2017 г. — BASF/ЕЧНА	36
2018/C 052/49	Дело T-806/17: Жалба, подадена на 11 декември 2017 г. — BASF и REACH & colours/ЕЧНА	37
2018/C 052/50	Дело T-811/17: Жалба, подадена на 12 декември 2017 г. — Classic Media/EUIPO — Pirelli Tyre (CLASSIC DRIVER)	38
2018/C 052/51	Дело T-812/17: Жалба, подадена на 15 декември 2017 г. — Seco Belgium и Vinçotte/Парламент	39
2018/C 052/52	Дело T-813/17: Жалба, подадена на 14 декември 2017 г. — Nerantzaki/Комисия	39
2018/C 052/53	Дело T-814/17: Жалба, подадена на 14 декември 2017 г. — Lietuvos geležinkeliai/Комисия	40
2018/C 052/54	Дело T-821/17: Жалба, подадена на 12 декември 2017 г. — Vitromed/EUIPO — Vitromed Healthcare (VITROMED Germany)	41
2018/C 052/55	Дело T-825/17: Жалба, подадена на 22 декември 2017 г. — Carbon System Verwaltungs/EUIPO (LIGHTBOUNCE)	42
2018/C 052/56	Дело T-826/17: Жалба, подадена на 22 декември 2017 г. — TeamBank/EUIPO — Fio Systems (FYYO)	42

2018/C 052/57	Дело T-831/17: Жалба, подадена на 29 декември 2017 г. — DRH Licensing & Managing/EUIPO — Merck (Flexagil)	43
2018/C 052/58	Дело T-305/15: Определение на Общия съд от 14 декември 2017 г. — Airdata/Комисия	44
2018/C 052/59	Дело T-234/16: Определение на Общия съд от 14 декември 2017 г. — Meissen Keramik/EUIPO — Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Meissen)	44
2018/C 052/60	Дело T-451/17: Определение на Общия съд от 18 декември 2017 г. — Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie/Комисия	44

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2018/C 052/01)

Последна публикация

ОВ С 42, 5.2.2018 г.

Предишни публикации

ОВ С 32, 29.1.2018 г.

ОВ С 22, 22.1.2018 г.

ОВ С 13, 15.1.2018 г.

ОВ С 5, 8.1.2018 г.

ОВ С 437, 18.12.2017 г.

ОВ С 424, 11.12.2017 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 5 декември 2017 г. — Федерална република Германия/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-600/14) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Външна дейност на Европейския съюз — Член 216, параграф 1 ДФЕС — Член 218, параграф 9 ДФЕС — Установяване на позицията, която трябва да се заеме от ието на Съюза в рамките на орган, създаден с международно споразумение — Ревизионна комисия на Междуправителствената организация за международни железопътни превози (ОТИФ) — Изменение на Конвенцията за международни железопътни превози (СОТИФ) и притурките към нея — Споделена компетентност на Съюза и държавите членки — Външна компетентност на Съюза по въпрос, по който до този момент Съюзът не е приемал общи правила — Валидност на Решение 2014/699/ЕС — Задължение за лотивиране — Принцип на лоялно сътрудничество)

(2018/C 052/02)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: T. Henze и J. Möller)

Встъпили страни в подкрепа на жалбоподателя: Френска република (представители: първоначално D. Colas, G. de Bergues и M. Hours, впоследствие D. Colas и M.-L. Kitamura), Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: C. Brodie, M. Holt и D. Robertson, подпомагани от J. Holmes, QC)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: E. Finnegan, Z. Kurčová и J.-P. Nix)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: F. Erlbacher, W. Mölls и J. Hottiaux)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Федерална република Германия да заплати съдебните разноски.
- 3) Френската република, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, както и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 73, 2.3.2015 г.

Решение на Съда (пети състав) от 7 декември 2017 г. (преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera — Испания) — Banco Santander, SA/Cristobalina Sánchez López

(Дело C-598/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 93/13/ЕИО — Потребителски договори — Неравноправни клаузи — Правомоция на националния съд — Ефективност на признатата на потребителите защита — Договор за ипотечен кредит — Извънсъдебно производство за принудително изпълнение върху ипотечиран ипот — Опростено съдебно производство за признаване на вещните права на лицето, на което е възложен ипотът)

(2018/C 052/03)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera

Страни в главното производство

Ищец: Banco Santander, SA

Ответник: Cristobalina Sánchez López

Диспозитив

Член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори не се прилагат за производство като това пред запитващата юрисдикция, което е образувано по инициатива на лицето, на което вследствие на извънсъдебно производство за принудително изпълнение е възложен недвижим ипот, за който потребител се е съгласил да учреди ипотека в полза на кредитодател по занятие, и което ила за предмет защитата на законосъобразно придобитите от приобретателя вещни права, доколкото, от една страна, това производство не зависи от съществуващото между кредитодателя по занятие и потребителя правоотношение, и от друга, върху ипотечирания ипот е извършено принудително изпълнение, ипотът е продаден и вещните права върху него са прехвърлени, без потребителят да е използвал предвидените в този контекст правни способи за защита.

⁽¹⁾ ОВ С 38, 1.2.2016 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 14 декември 2017 г. — European Bicycle Manufacturers Association (EBMA)/Giant (China) Co. Ltd, Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

(Дело C-61/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Дълтинг — Регламент (ЕС) № 502/2013 — Внос на велосипеди с произход от Китай — Регламент (ЕС) № 1225/2009 — Член 18, параграф 1 — Съдействие — Понятие „необходима информация“ — Член 9, параграф 5 — Искане за индивидуално третиране — Риск от заобикаляне)

(2018/C 052/04)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) (представители: L. Ruessmann, avocat, J. Beck, Solicitor)

Други страни в производството: Giant (China) Co. Ltd (представител: P. De Baere, avocat), Съвет на Европейския съюз (представители: H. Marcos Fraile, подпомаган от B. O'Connor, solicitor, и от S. Gubel, avocat), Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland, M. França и A. Demeneix)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) да понесе, освен направените от нея съдебни разноски, и тези на Giant (China) Co. Ltd.
- 3) Съветът на Европейския съюз и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 106, 21.3.2016 г.

Решение на Съда (петри състав) от 7 декември 2017 г. (преюдициално запитване от Högsta förvaltningsdomstolen — Швеция) — Boguslawa Zaniewicz-Dybeck/Pensionsmyndigheten

(Дело С-189/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална сигурност на работниците мигранти — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 46, параграф 2 — Член 47, параграф 1, буква г) — Член 50 — Гарантирана пенсия — Минимално обезщетение — Изчисляване на пенсионните права)

(2018/С 052/05)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta förvaltningsdomstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Boguslawa Zaniewicz-Dybeck

Отговорник: Pensionsmyndigheten

Диспозитив

- 1) Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в изменената му и актуализирана редакция с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г., изменен с Регламент (ЕО) № 1606/98 на Съвета от 29 юни 1998 г., трябва да се тълкува в смисъл, че при изчисляването от компетентната институция на държава членка на минимално обезщетение като процесната по главното производство гарантирана пенсия не следва да се прилага нито член 46, параграф 2, нито член 47, параграф 1, буква г) от посочения регламент. Това обезщетение трябва да се изчислява в съответствие с разпоредбите на член 50 от същия регламент във връзка с разпоредбите на националното законодателство, без обаче да се прилагат национални разпоредби като разглежданите по главното производство, които се отнасят до пропорционалното изчисляване.
- 2) Регламент № 1408/71, в изменената му и актуализирана редакция с Регламент № 118/97, изменен с Регламент № 1606/98, и по-специално член 50 от посочения регламент, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска законодателство на държава членка, съгласно което при изчисляването на минимално обезщетение като процесната по главното производство гарантирана пенсия компетентната институция трябва да вземе предвид всички пенсии за осигурителен стаж и възраст, които заинтересованото лице реално получава от една или няколко други държави членки.

⁽¹⁾ ОВ С 211, 13.6.2016 г.

Решение на Съда (първи състав) от 6 декември 2017 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Frankfurt am Main — Германия) — Coty Germany GmbH/Parfümerie Akzente GmbH

(Дело C-230/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Конкуренция — Картели — Член 101, параграф 1 ДФЕС — Селективна дистрибуция на луксозни козметични продукти — Клауза, с която на дистрибуторите се забранява при продажбата в интернет да използват трето, неоторизирано лице — Регламент (ЕС) № 330/2010 — Член 4, букви б) и в)

(2018/C 052/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Страни в главното производство

Ищец: Coty Germany GmbH

Ответник: Parfümerie Akzente GmbH

Диспозитив

- 1) Член 101, параграф 1 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че системата за селективна дистрибуция на луксозни продукти, чиято главна цел е опазването на луксозния имидж на тези продукти, е в съответствие с тази разпоредба, стига изборът на търговците на дребно да се осъществява въз основа на обективни качествени критерии, определени по един и същ начин по отношение на всички потенциални търговци на дребно и прилагани по недискриминационен начин, и определените критерии да не отиват отвъд това, което е необходимо.
- 2) Член 101, параграф 1 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска договорна клауза като разглежданата в главното производство, с която на оторизираните дистрибутори в системата за селективна дистрибуция на луксозни продукти, чиято главна цел е опазването на луксозния имидж на тези продукти, се налага забрана при продажбата в интернет на договорните продукти да използват по видим за потребителите начин платформи на трети лица, при положение че целта на тази клауза е да се опази луксозният имидж на тези продукти, тя е формулирана по един и същ начин и се прилага без дискриминация и е пропорционална с оглед на поставената цел, което запитващата юрисдикция трябва да провери.
- 3) Член 4 от Регламент (ЕС) № 330/2010 на Комисията от 20 април 2010 година за прилагането на член 101, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз относно категориите вертикални споразумения и съгласувани практики трябва да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство забраната, наложена на членовете на системата за селективна дистрибуция на луксозни продукти, които действат на пазара като търговци на дребно, при продажбите в интернет да използват по видим за потребителите начин трети предприятия, не представлява ограничаване на клиентите по смисъла на член 4, буква б) от този регламент, нито ограничаване на пасивните продажби на крайните потребители по смисъла на член 4, буква в) от същия регламент.

⁽¹⁾ ОВ С 260, 18.7.2016 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 14 декември 2017 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Social nº 30 de Barcelona — Испания) — Antonio Miravittles Ciurana и др./Contimark SA, Jordi Socias Gispert

(Дело C-243/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Дружествено право — Директива 2009/101/ЕО — Членове 2 и 6—8 — Директива 2012/30/ЕС — Членове 19 и 36 — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 20, 21 и 51 — Събиране на вземания по трудов договор — Право пред един и същи съд да се предави иск срещу дружеството и неговия управител в качеството му на солидарен съдлъжник за задълженията на дружеството)

(2018/С 052/07)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social nº 30 de Barcelona

Страни в главното производство

Зискатели: Antonio Miravittles Ciurana, Alberto Marina Lorente, Jorge Benito García, Juan Gregorio Benito García

Длъжници: Contimark SA, Jordi Socias Gispert

Диспозитив

Директива 2009/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година за координиране на гаранциите, които държавите членки изискват от дружествата по смисъла на член 48, втора алинея [ЕО], за защита на интересите на членовете и на трети лица с цел тези гаранции да станат равностойни, и по-специално членове 2 и 6—8 от нея, както и Директива 2012/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите членки за дружествата по смисъла на член 54, втора алинея [ДФЕС], за защита на интересите както на съдружниците, така и на трети лица по отношение учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния капитал с цел тези гаранции да станат равностойни, и по-специално членове 19 и 36 от нея, трябва да се тълкуват в смисъл, че не предоставят на работниците и служителите, които имат вземания към акционерно дружество вследствие на прекратяване на трудовото им правоотношение, правото да предават пред същия съд, който е компетентен да признае правото им на вземане за трудови възнаграждения, иск за отговорност срещу управителя на дружеството — поради пропуската му да свика общото събрание на дружеството въпреки претърпените от същото сериозни загуби — за да се установи, че той е солидарен съдлъжник по вземанията за трудови възнаграждения.

⁽¹⁾ ОВ С 279, 1.8.2016 г.

Решение на Съда (трети състав) от 14 декември 2017 г. (преюдициално запитване от First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Обединено кралство) — Avon Cosmetics Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Дело C-305/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Шеста директива 77/388/ЕИО — Член 11, А, параграф 1, буква а) — Данъчна основа — Член 17 — Право на приспадане — Член 27 — Специални мерки за дерогация — Решение 89/534/ЕИО — Схема за търговия, при която доставката на стоки се извършва посредством лица, които не са данъчнозадължени — Облагане на пазарната стойност на стоката, определена на последния етап от предлагането на пазара — Включване на понесените от тези лица разходи)

(2018/С 052/08)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Страни в главното производство

Ищец: Avon Cosmetics Ltd

Ответник: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Диспозитив

- 1) Членове 17 и 27 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 2004/7/ЕО на Съвета от 20 януари 2004 г., следва да се тълкуват в смисъл, че допускат мярка като разглежданата в главното производство — разрешена на основание член 27 от тази директива с Решение 89/534/ЕИО на Съвета от 24 май 1989 година за предоставяне на разрешение на Обединеното кралство да прилага по отношение на определени доставки за нерегистрирани дистрибутори мярка за дерогация от член 11, [А, параграф 1, буква а)] от Шеста директива — за дерогация от член 11, А, параграф 1, буква а) от същата, според която данъчната основа на данъка върху добавената стойност (ДДС) на дружество за директна продажба е пазарната стойност на стоките, продавани на етапа на крайното потребление, когато тези стоки се предлагат на пазара чрез дистрибутори, които не са данъчнозадължени за целите на ДДС, дори тази мярка за дерогация да не отчита по един или друг начин платения за получени доставки ДДС, свързан с материалите за демонстрация, които тези дистрибутори са закупили от същото дружество.
- 2) При анализа на първия въпрос не се установяват никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на Решение 89/534.
- 3) Член 27 от Шеста директива 77/388, изменена с Директива 2004/7, трябва да се тълкува в смисъл, че не налага на държава членка, която иска разрешение за дерогация от член 11, А, параграф 1, буква а) от тази директива, да информира Европейската комисия, че дистрибутори, които не са данъчнозадължени за ДДС, плащат ДДС върху покупката на материали за демонстрация, придобити от дружество за директна продажба, за да ги използват за целите на икономическата си дейност, така че по един или друг начин платеният за получени доставки данък да може да се отчете при условията на мярката за дерогация.

⁽¹⁾ ОВ С 270, 25.7.2016 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 7 декември 2017 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État - Франция) — Syndicat national de l'industrie des technologies médicales (Snitem), Philips France/Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

(Дело C-329/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Медицински изделия — Директива 93/42/ЕО — Приложно поле — Понятие за медицинско изделие — Маркиране със знака „СЕ“ — Национална правна уредба, съгласно която софтуер, подпомагащ предписването на лекарствени продукти, трябва да бъде подложен на процедура по сертифициране, установена от национален орган)

(2018/С 052/09)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Syndicat national de l'industrie des technologies médicales (Snitem), Philips France

Ответници: Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé (министър-председател, министър по социалните въпроси и здравеопазването)

Диспозитив

Член 1, параграф 1 и член 1, параграф 2, буква а) от Директива 93/42/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 година относно медицинските изделия, изменена с Директива 2007/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г., трябва да се тълкува в смисъл, че софтуер, една от чиито функции позволява да се използват лични данни на пациент, по-специално с цел откриване на противопоказания, на взаимодействие с други лекарствени продукти и на прекомерна дозировка, представлява, що се отнася до тази функция, медицинско изделие по смисъла тези разпоредби, дори ако такъв софтуер не действа пряко във или върху човешкото тяло.

(¹) ОВ С 296, 16.8.2016 г.

Решение на Съда (първи състав) от 13 декември 2017 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Полша) — Soufiane El Hassani/Minister Spraw Zagranicznych

(Дело C-403/16) (¹)

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Регламент (ЕО) № 810/2009 — Член 32, параграф 3 — Визов кодекс на Общността — Решение за отказ за издаване на виза — Право на кандидата да подаде жалба срещу това решение — Задължение на държава членка да гарантира правото на съдебно обжалване)

(2018/С 052/10)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: Soufiane El Hassani

Ответник: Minister Spraw Zagranicznych

Диспозитив

Член 32, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕС) № 610/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г., във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз следва да се тълкува в смисъл, че задължава държавите членки да предвидят производство за обжалване на решенията за отказ за издаване на виза, условията и редът за което се уреждат от правния ред на всяка държава членка при спазване на принципите на равностойност и ефективност. На определен етап в това производство трябва да се гарантира възможността за съдебно обжалване.

(¹) ОВ С 383, 17.10.2016 г.

Решение на Съда (осми състав) от 6 декември 2017 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel București — Румъния) — *Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA*, по-рано *Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA*/Ministerul Fondurilor Europene - Direcția Generală Managementul Fondurilor Externe

(Дело C-408/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 2004/18/ЕО — Приложно поле — Регламент (ЕО) № 1083/2006 — Европейски фонд за регионално развитие, Европейски социален фонд и Кохезионен фонд — Договор за финансиране, сключен с Европейската инвестиционна банка преди присъединяването на държавата членка към Европейския съюз — Понятие за „нередност“ по смисъла на Регламент № 1083/2006)

(2018/C 052/11)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel București

Страни в главното производство

Жалбоподател: *Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA*, по-рано *Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA*

Ответник: Ministerul Fondurilor Europene — Direcția Generală Managementul Fondurilor Externe

Диспозитив

- 1) Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги, и по-конкретно член 15, буква в) от нея, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правната уредба на държавата членка да предвижда за целите на процедура по възлагане на обществена поръчка, открита след датата на нейното присъединяване към Съюза с цел изпълнението на проект, инициширан въз основа на договор за финансиране, сключен с ЕИБ преди присъединяването, прилагането на специфичните критерии, предвидени в разпоредбите на Ръководството за възлагане на обществените поръчки на ЕИБ, които не са в съответствие с разпоредбите на тази директива.
- 2) Член 9, параграф 5 и член 60, буква а) от Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета от 11 юли 2006 година за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1260/1999 трябва да се тълкуват в смисъл, че процедура за възлагане на обществената поръчка като разглежданата в главното производство, в която са приложени по-ограничителни критерии от предвидените в Директива 2004/18, не може да се разглежда като проведена в пълно съответствие с правото на Съюза и не отговаря на условията за ретроспективно отпуснато безвъзмездно европейско финансиране.
- 3) Член 2, точка 7 от Регламент № 1083/2006 трябва да се тълкува в смисъл, че прилагането на по-ограничителни критерии за предварителен подбор на оферентите от предвидените в Директива 2004/18 съставлява „нередност“ по смисъла на тази разпоредба, която оправдава налагането на финансова корекция на основание член 98 от този регламент, доколкото не може да се изключи, че прилагането на такива критерии има отражение върху бюджета на съответния фонд, което следва да провери запитващата юрисдикция.

⁽¹⁾ ОВ С 383, 17.10.2016 г.

Решение на Съда (шести състав) от 13 декември 2017 г. — Telefónica SA/Европейска комисия

(Дело C-487/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Картели — Португалски и испански пазари на телекомуникациите — Клауза за неизвършване на конкурентна дейност, включена в договор, сключен между две дружества — Ограничение с оглед на целта — Право на защита — Отказ за изслушване на свидетели — Глоби — Тежест на нарушението — Спекчавачи обстоятелства)

(2018/С 052/12)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Telefónica SA (представители: J. Folguera Crespo и P. Vidal Martínez, abogados)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: C. Giolito и C. Urraca Caviedes)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Telefónica SA да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 427, 21.11.2016 г.

Решение на Съда (седми състав) от 7 декември 2017 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (Chancery Division) - Обединеното кралство) — Merck Sharp & Dohme Corporation/Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Дело C-567/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Индустириална и търговска собственост — Патентно право — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Регламент (СЕ) № 469/2009 — Член 3, буква б) — Сертификат за допълнителна закрила — Условия за придобиване — Член 10, параграф 3 — Издаване на сертификат или отхвърляне на заявката за сертификат — Директива 2001/83/ЕО — Член 28, параграф 4 — Децентрализирана процедура)

(2018/С 052/13)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (Chancery Division)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Merck Sharp & Dohme Corporation

Ответник: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Диспозитив

- 1) Член 3, буква б) от Регламент (ЕО) № 469/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година относно сертификата за допълнителна закрила на лекарствените продукти трябва да се тълкува в смисъл, че не може да се счита за еквивалентно на разрешение за пускане на пазара по списъла на посочената разпоредба съобщение за приключване на процедурата, издадено съгласно член 28, параграф 4 от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба, изменена по отношение на фармакологичната бдителност с Директива 2010/84/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2010 г., от референтната държава членка, преди да е изтекъл срокът на действие на основния патент по член 1, буква в) от Регламент № 469/2009, поради което въз основа на това съобщение не може да се получи сертификат за допълнителна закрила.

- 2) Член 10, параграф 3 от Регламент № 469/2009 трябва да се тълкува в смисъл, че неиздаването на разрешение за пускане на пазара от съответната държава членка към датата на подаване на заявката за сертификата за допълнителна закрила в посочената държава членка, не представлява недостатък, който може да бъде поправен съгласно тази разпоредба.

⁽¹⁾ ОВ С 22, 23.1.2017 г.

Решение на Съда (осми състав) от 14 декември 2017 г. (преюдициално запитване от Helsingin hallinto-oikeus — Финландия) — производство, образувано по инициатива на Anstar Oy

(Дело C-630/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти — Хармонизиран стандарт EN 1090-1:2009+A1:2011 — Критерии за определяне на приложното поле на стандарт, приет от Европейския комитет по стандартизация (CEN) по издаден от Европейската комисия мандат — Закотвящи приспособления, предназначени за фиксиране в бетон преди втвърдяването му и използвани за закрепването на фасадни панели и на укрепващи зидарията елементи за скелета на сграда)

(2018/C 052/14)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Helsingin hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Anstar Oy

в присъствието на: Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes)

Диспозитив

Стандарт EN 1090 1:2009+A1:2011, озаглавен „Изпълнение на стоманени конструкции и конструкции от алуминиеви сплави. Част I: Изисквания за оценяване на съответствието на конструктивни елементи“, трябва да се тълкува в смисъл, че продукти като разглежданите в главното производство, предназначени за закотвяне в бетон преди втвърдяването му, попадат в неговото приложно поле, ако имат конструктивна функция, в смисъл че отнемането им от дадена конструкция веднага би отслабило нейната устойчивост.

⁽¹⁾ ОВ С 63, 27.2.2017 г.

Решение на Съда (осми състав) от 7 декември 2017 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 1 de Pamplona — Испания) — Wilber López Pastuzano/Delegación del Gobierno en Navarra

(Дело C-636/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Статут на дългосрочно пребиваващите граждани на трети страни — Директива 2003/109/ЕО — Член 12 — Приемане на решение за експулсиране на дългосрочно пребиваващ чужденец — Фактори, които следва да се вземат предвид — Национална правна уредба — Неотчитане на тези фактори — Съвместимост)

(2018/C 052/15)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 1 de Pamplona

Страни в главното производство

Жалбоподател: Wilber López Pastuzano

Отговорник: Delegación del Gobierno en Navarra

Диспозитив

Член 12 от Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, която съгласно възприетото от част от съдилищата на тази държава тълкуване не предвижда прилагането на условията за защита срещу експулсиране на дългосрочно пребиваващ гражданин на трета държава за всички административни решения за експулсиране, независимо от естеството или юридическите предпоставки за тази мярка.

⁽¹⁾ ОВ С 46, 13.2.2017 г.

Решение на Съда (голям състав) от 5 декември 2017 г. (преюдициално запитване от Corte costituzionale - Италия) — Наказателно производство срещу М.А.С., М.В.

(Дело С-42/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 325 ДФЕС — Решение от 8 септември 2015 г., Taricco и др. (С-105/14, EU:C:2015:555) — Наказателно производство за престъпления в областта на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Национално законодателство, предвиждащо абсолютни давностни срокове, които могат да доведат до ненаказване за извършени престъпления — Засягане на финансовите интереси на Европейския съюз — Задължение да се остави без приложение всяка разпоредба от вътрешното право, която може да засегне задълженията на държавите членки, възложени от правото на Съюза — Принцип за законоустановеност на престъплението и наказанието)

(2018/С 052/16)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte costituzionale

Страни в главното производство

М.А.С., М.В.

в присъствието на: Presidente del Consiglio dei Ministri

Диспозитив

Член 325, параграфи 1 и 2 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че задължава националния съд да остави без приложение, в рамките на наказателно производство за престъпления в областта на данъка върху добавената стойност, вътрешните разпоредби относно давността, които са част от националното материално право и които възпрепятстват налагането на ефективни и възпиращи санкции в значителен брой случаи на тежка измама, засягаща финансовите интереси на Европейския съюз, или предвиждащи по-дълги давностни срокове за случаите на измама, засягаща посочените интереси, от тези, засягащи финансовите интереси на съответната държава членка, освен ако това неприлагане води до нарушаване на принципа на законоустановеност на престъпленията и наказанията поради липса на точност на приложимия закон или поради прилагането с обратна сила на законодателство, предвиждащо по-строги условия за инкриминиране от действащите към момента на извършване на престъплението

⁽¹⁾ ОВ С 195, 19.6.2017 г.

Решение на Съда (седми състав) от 14 декември 2017 г. (преюдициално запитване от Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu — Полша) — Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś/DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft AG

(Дело C-66/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 805/2004 — Приложно поле — Европейско изпълнително основание при безспорни вземания — Изпълнителни основания, които могат да бъдат удостоверени като европейско изпълнително основание — Решение относно размера на съдебните разноски, включено в съдебно решение, което не се отнася до безспорно вземане — Изключване)

(2018/C 052/17)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

Страни в главното производство

Ищци: Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś

Ответник: DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft

Диспозитив

Член 4, точка 1 и член 7 от Регламент (ЕО) № 805/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година за въвеждане на европейско изпълнително основание при безспорни вземания трябва да се тълкуват в стисъл, че изпълняемо решение относно размера на съдебните разноски, включено в съдебно решение, което не се отнася до безспорно вземане, не може да бъде удостоверено като европейско изпълнително основание.

⁽¹⁾ ОВ С 161, 22.5.2017 г.

Определение на Съда (десети състав) от 30 ноември 2017 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Torino – Италия) — IJDF Italy Srl/Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando

(Дело C-344/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Потребителски договори — Директива 93/13/ЕИО — Национално законодателство, позволяващо да се предяви иск срещу главния длъжник и срещу поръчителя пред един и същ съд — Дерогирание на нормите относно съда на потребителя — Член 99 от Процедурния правилник на Съда)

(2018/C 052/18)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Torino

Страни в главното производство

Жалбоподател: IJDF Italy Srl

Ответници: Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando

Диспозитив

Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че те не се прилагат при спор относно определянето на съдебната компетентност по свързани дела, когато възпросният спор не попада в приложното поле на Директива 93/13.

(¹) ОВ С 330, 2.10.2017 г.

**Преюдициално запитване от Vilniaus apygardos administracinis teismas (Литва), постъпило на
3 ноември 2017 г. — Baltic Media Alliance Ltd/Lietuvos radijo ir televizijos komisija**

(Дело С-622/17)

(2018/С 052/19)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Vilniaus apygardos administracinis teismas (Регионален административен съд Вилнюс)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Baltic Media Alliance Ltd.

Ответник: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Преюдициални въпроси

- 1) Отнася ли се член 3, параграфи 1 и 2 от Директива 2010/13/ЕС (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 година за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги, само до случаите, когато приемащата държава членка иска да преустанови дадено телевизионно излъчване и/или препредаване, или се отнася също и до случаите, когато приемащата държава членка предприема мерки с цел да ограничи по друг начин свободното приемане на програми и тяхното предаване?
- 2) Трябва ли съображение 8 и член 3, параграфи 1 и 2 от Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 година за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги, да се тълкуват в смисъл, че не допускат приемаща държава членка — след като установи, че материал по член 6 от посочената директива е бил излъчен, предаден за разпространение и разпространен в телевизионна програма, препредавана и/или разпространявана чрез интернет от държава — членка на Европейския съюз — да приеме, когато не са изпълнени определенияте в член 3, параграф 2 от посочената директива условия, решение като предвиденото в член 33, параграф 11 и член 33, параграф 12, точка 1 от литовския Закон за предоставянето на информация на обществеността, т.е. да наложи временно задължение на операторите, осъществяващи дейност по препредаване на телевизионни програми на територията на приемащата държава членка, и на други лица, предоставящи услуги, свързани с разпространението на телевизионни програми чрез интернет, да препредават и/или разпространяват телевизионната програма чрез интернет само в пакети телевизионни програми, които се предлагат срещу допълнителна такса?

(¹) ОВ L 95, 2010 г., стр. 1.

**Преюдициално запитване от Giudice di Pace di Roma (Италия), постъпило на 3 ноември 2017 г. —
Alberto Rossi и др./Ministero della Giustizia**

(Дело С-626/17)

(2018/С 052/20)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Giudice di Pace di Roma

Страни в главното производство

Заявител: Alberto Rossi и др.

Отговорник: Ministero della Giustizia

Преюдициални въпроси

- 1) Включва ли се трудовата дейност на мировия съдия — заявител, в понятието „работник на срочен договор“ по член 1, параграф 3 и член 7 от Директива 2003/88⁽¹⁾ във връзка с клауза 2 от Рамковото споразумение за срочна работа, което е част от Директива 1999/70⁽²⁾, и във връзка с член 31, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, може ли редовият магистрат или така нареченият магистрат „с тога“ да се счита за работник на трудов договор за неопределено време, който се намира в сходно положение с мировия съдия, работник на срочен трудов договор, за целите на прилагане на клауза 4 от Рамковото споразумение за срочна работа, което е част от Директива 1999/70?
- 3) При утвърдителен отговор на втория въпрос, представлява ли разликата между процедурата за наемане на постоянна работа на редовите магистрати и установените в закона процедури за подбор за наемането на срочна работа на мировите съдии обективна причина по смисъла на клауза 4, точка 1 и/или точка 4 от Рамковото споразумение за срочна работа, което е част от Директива 1999/70/ЕО, която да оправдае неприлагането — в „развиващата се съдебна практика“ на Cassazione a Sezioni unite (пленум на Касационния съд) в решение № 13721/2017 и на Consiglio di Stato (Държавния съвет) в становище № 464/2017 от 8 април 2017 г. — спрямо мировите съдии, както в случая на заявителя — работник на срочен трудов договор, на същите условия на труд, като приложимите по отношение редовите магистрати на трудов договор за неопределено време, които се намират в сходно положение, както и да оправдае неприлагането на мерките за предотвратяване и санкциониране на злоупотребата със срочни трудови договори по клауза 5 от посоченото рамково споразумение, което е част от Директива 1999/70/ЕО, и на националната правна уредба за транспонирането им, а именно член 5, алинея 4 bis от Законодателен декрет № 368/2001, при положение че не е налице основен принцип на националната правна уредба или конституционна разпоредба, които могат да легитимират както дискриминацията във връзка с условията на труд, така и абсолютната забрана за преобразуване на трудовите договори на мировите съдии в трудови договори за неопределено време, включително и с оглед на предходната национална правна уредба (член 1 от Закон № 217/1974), в която вече е било предвидено изравняването на условията на труд и стабилизирането на последващите срочни трудови правоотношения на почетните съдии?
- 4) Във всички случаи, в положение като това по главното производство, противоречи ли на член 47, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на понятието на правото на Съюза за независим и безпристрастен съд дейността на мирови съдия, който — бидейки заинтересован от постановяването на решение по спор в ползва на заявителя, чиято трудова дейност се състои единствено в изпълнението на същите съдебни функции — може да замени компетентния по закон съд поради отказа на върховния национален съдебен орган — Cassazione a Sezioni unite (пленум на Касационния съд), да гарантира ефективната защита на претендираните права, задължавайки компетентния по закон съд да се откаже, когато бъде сезиран, от своята компетентност по признаването на претендираното право, въпреки че въпросното право — като платения отпуск по главното производство — намира своето правно основание в първичното и вторичното право на Европейския съюз при вертикална пряка приложимост на „общностните“ разпоредби спрямо държавата? В случай че Съдът установи нарушение на член 47 от Хартата, се отправя и искане да бъдат посочени вътрешните правни средства за защита, за да не се допусне нарушението на първичното право на Съюза да доведе и до абсолютна невъзможност за защита в националния правен ред на основните права, гарантирани от правото на Съюза в конкретния случай?

⁽¹⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

⁽²⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

Преюдициално запитване от **Verwaltungsgericht Oldenburg (Германия)**, постъпило на 13 ноември 2017 г. — **ReFood GmbH & Co. KG/Landwirtschaftskammer Niedersachsen**

(Дело С-634/17)

(2018/С 052/21)

Език на производството: *немски*

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Oldenburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: ReFood GmbH & Co. KG

Ответник: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Преюдициални въпроси

Отправят се следните преюдициални въпроси относно тълкуването на член 1, параграф 3, буква г) от Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно превози на отпадъци ⁽¹⁾:

1. Следва ли разпоредбата да се тълкува като изключение, приложимо за всички превози, които съгласно член 2 от Регламент (ЕО) № 1069/2009 ⁽²⁾ попадат в приложното поле на същия?

2. В случай на отрицателен отговор на първия въпрос:

Следва ли разпоредбата да се тълкува като изключение, приложимо за превозите, за които съгласно Регламент (ЕО) № 1069/2009 — включително във връзка с Регламент (ЕО) № 142/2011 ⁽³⁾ за неговото прилагане — съществуват правила относно събирането, транспорта, идентификацията и проследяемостта?

3. В случай на отрицателен отговор на втория въпрос:

Следва ли разпоредбата да се тълкува като изключение, приложимо само за превозите на пратки, за които се изисква съгласие в съответствие с член 48, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1069/2009?

⁽¹⁾ ОВ L 190, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 172.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти) (ОВ L 300, 2009 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 142/2011 на Комисията от 25 февруари 2011 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за прилагане на Директива 97/78/ЕО на Съвета по отношение на някои проби и артикули, освободени от ветеринарни проверки на границата съгласно посочената директива (ОВ L 54, 2011 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от **Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва)**, постъпило на 15 ноември 2017 г. — **Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos/„Skonis ir kvapas“ UAB**

(Дело С-638/17)

(2018/С 052/22)

Език на производството: *литовски*

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Ответник: „Skonis ir kvapas“ UAB

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 4, параграф 1 от Директива 2011/64/ЕС⁽¹⁾ на Съвета от 21 юни 2011 година относно структурата и ставките на акциза върху обработен тютюн (кодифициран текст) да се тълкува в смисъл, че понятието „пури или пурети“ обхваща (или не обхваща) случай като разглеждания в главното производство, при който част от покриващия лист от естествен или възстановен тютюн е обвит с допълнителен слой (от хартия)? От значение ли е за отговора на този въпрос обстоятелството, че използването на хартия като допълнителен слой върху покриващия лист на тютюневия продукт (на мястото, където е филтърът) води до визуално сходство с цигара?

⁽¹⁾ ОВ L 176, 2011 г., стр. 24.

Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 15 ноември 2017 г. — SIA „KPMG Baltics“, likvidējamās AS „Latvijas Krājbanka“ administratore

(Дело C-639/17)

(2018/C 052/23)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: SIA „KPMG Baltics“, likvidējamās AS „Latvijas Krājbanka“ administratore

Отвeтник: SIA „Kipars AI“

Преюдициални въпроси

- 1) Включва ли изразът „въвеждане в системата“ по смисъла на Директива 98/26/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 година относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа, в редакцията след изменението ѝ с Директива 2009/44/ЕО⁽²⁾, дадено от вложител в кредитна институция платежно нареждане за прехвърляне на парични средства в друга кредитна институция?
- 2) При утвърдителен отговор на първия преюдициален въпрос, следва ли член 3, параграф 1 от Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 година относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа, в редакцията след изменението ѝ с Директива 2009/44/ЕО, който предвижда, че „[н]арежданията за превод и нетирането имат правно действие и задължителна сила за трети лица, дори и при процедура по несъстоятелност спрямо участник, при условие че нарежданията за превод са въведени в системата преди момента на откриване на процедура по несъстоятелност съгласно определението на член 6, параграф 1. Това се прилага дори при процедура по несъстоятелност срещу участник (в дадената система или в оперативно съвместима система) или срещу системния оператор на оперативно съвместима система, който не е участник“, да се тълкува в смисъл, че нареждане като разглежданото в главното производство е можело да бъде прието за „въведено в системата“ и е следвало да бъде изпълнено?

⁽¹⁾ ОВ L 166, 1998 г., стр. 45.

⁽²⁾ ОВ L 146, 2009 г., стр. 37.

Преюдициално запитване от Tribunal Administrativo (Португалия), постъпило на 17 ноември 2017 г. — GE Power Controls Portugal — Unipessoal L.da/Fazenda Pública

(Дело C-643/17)

(2018/C 052/24)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: GE Power Controls Portugal — Unipessoal L.^{da}.

Ответник: Fazenda Pública

Преюдициален въпрос

[...] [Поставя се преюдициален въпрос] с предмет да се гарантира тълкуване и прилагане в съответствие с правото на Съюза от страна на националните съдилища при наличието на основателни съмнения, в контекста на правото на Съюза, относно смисъла и обхвата на разпоредбата на член 313, параграф 1 от РПМКО ⁽¹⁾ с цел да се определи трябва ли да се предполага, в светлината на член 313, параграф 1 от РПМКО, че стоките, предмет на настоящото производство, са общностни освен ако е явно, че нямат такъв статут, или трябва да се считат за стоки, въведени на митническата територия по смисъла на член 3 от кодекса, ⁽²⁾ за които се прилага изключението, предвидено в същия член 313, параграф 2, първата част на буква а), така че се приема, че имат статут на общностни стоки само стоките, за които се установи, че са внесени при спазване на реда за допускане за свободно обращение на митническата територия на ЕО.

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, 1993 г., стр. 1; Специално издание на български език, глава 2, 2007 г., том 7, стр. 3).

⁽²⁾ Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, 1992 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58).

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 17 ноември 2017 г. — Eurobolt BV

(Дело C-644/17)

(2018/C 052/25)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Eurobolt BV

Ответник: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

1. а) Трябва ли член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС да се тълкува в смисъл, че жалбоподател може да оспорва законосъобразността на подлежащ на изпълнение от националните институции акт на институция на Съюза на основание: съществено процесуално нарушение, нарушение на Договорите или на някои правни норми, които следва да се прилагат при тяхното изпълнение, или на основание злоупотреба с власт?
- б) Трябва ли член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС да се тълкува в смисъл, че институциите на Съюза, участвали в приемането на акт, чиято действителност се оспорва пред национален съд, са длъжни по негово искане да му предоставят цялата налична при тях информация, която са взели предвид или е трябвало да вземат предвид при приемането на съответния акт?
- в) Трябва ли член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че част от правото на ефективни правни средства за защита е и пълната проверка от страна на съда дали условията за прилагане на член 13 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 ⁽¹⁾ са изпълнени? В резултат на член 47 от Хартата стига ли се по-специално до положение съдът да може в пълна степен да преценява дали фактите и обстоятелствата са били изследвани цялостно и дали съответната правна последица може разумно да бъде оправдана чрез тях? В резултат на член 47 от Хартата стига ли се по-специално и до положение, в което съдът да може в пълна степен да преценява дали е трябвало да бъде взето предвид дадено фактическо обстоятелство, за което се твърди, че не е било отчетено при вземането на решението, но което може да повлияе върху свързаната с установените факти правна последица?

2. а) Трябва ли понятието „относима информация“ в член 15, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 да се тълкува в смисъл, че тази информация обхваща и становище относно констатациите на Комисията, което е представено от установен в Европейския съюз независим вносител на стоки, при положение че тези констатации са обект на разследването по смисъла на тази разпоредба, като този вносител е бил информиран от Комисията за това разследване, предоставил е на Комисията изисканата информация и веднага след като му е била предоставена възможност за това, е изразил становището си относно констатациите на Комисията?
- б) При утвърдителен отговор на въпрос 2а, може ли при това положение този вносител да се позове на нарушение на член 15, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1225/2009, в случай че неговото становище не бъде предоставено на посочения в тази разпоредба консултативен комитет не по-късно от 10 работни дни преди неговото заседание?
- в) При утвърдителен отговор на въпрос 2б, следва ли при това положение от посоченото нарушение на член 15, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1225/2009, че този акт е незаконосъобразен и следва да не се прилага?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51).

**Преюдициално запитване от Tribunale di Brindisi (Италия), постъпило на 17 ноември 2017 г. —
Наказателно производство срещу Gianluca Moro**

(Дело C-646/17)

(2018/C 052/26)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Brindisi

Подсъдим в главното производство

Gianluca Moro

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 2, параграф 1, член 3, параграф 1, буква в), член 6, параграфи 1, 2 и 3 от Директива 2012/13/ЕС ⁽¹⁾, както и член 48 от Хартата на основните права, да се тълкуват в смисъл, че не допускат наказателно-процесуални разпоредби на държава членка, съгласно които в случай на изменение на обвинението за правото на защита се предвиждат различни в качествено и в количествено отношение гаранции в зависимост от това дали изменението се отнася до фактическата част на обвинението или до правната квалификация на деянието, като позволяват по-конкретно на подсъдимия да поиска само в първата хипотеза прилагане на алтернативното производство по налагане на по-благоприятно наказание (т.нар. решаване на делото със споразумение)?

⁽¹⁾ Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 година относно правото на информация в наказателното производство (ОВ L 142, стр. 1).

**Преюдициално запитване от Högsta förvaltningsdomstolen (Швеция), постъпило на 20 ноември
2017 г. — Skatteverket/Srf konsulterna AB**

(Дело C-647/17)

(2018/C 052/27)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta förvaltningsdomstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Skatteverket

Ответник: Srf konsulterna AB

Преюдициален въпрос

Трябва ли понятието „достъп до [...] събития“ в член 53 от Директивата за ДДС ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че обхваща услуга по организиране на петдневен курс по счетоводство, който е предназначен само за данъчнозадължени лица и за който е необходимо предварително регистриране и плащане?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Bundespatentgerichts (Deutschland), постъпило на 21 ноември 2017 г. — QH

(Дело C-650/17)

(2018/C 052/28)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundespatentgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: QH

Преюдициални въпроси

- 1) Защитен ли е даден продукт с основен патент, който е в сила по смисъла на член 3, буква а) от Регламент (ЕО) № 469/2009 ⁽¹⁾ само когато продуктът е част от обекта на закрила, определен от патентните претенции и следователно е предоставен на разположение на специалиста в областта като конкретно средство за осъществяване?
- 2) Следва ли съответно да се приеме, че изискванията по член 3, буква а) от Регламент (ЕО) № 469/2009 не са изпълнени в достатъчна степен, когато, въпреки че въпросният продукт отговаря на обща функционална дефиниция на категория активни вещества, съдържаща се в патентните претенции, той не е индивидуализиран като конкретно средство за осъществяване, което се извежда от метода, закрилян с основния патент?
- 3) Следва ли да се приеме, че даден продукт вече не е защитен съгласно член 3, буква а) от Регламент (ЕО) № 469/2009 с основен патент, който е в сила, когато, въпреки че продуктът е включен във функционална дефиниция, съдържаща се в патентните претенции, той е разработен едва след датата на подаване на заявката за основния патент, като има собствена изобретателска стъпка?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 469/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година относно сертификата за допълнителна закрила на лекарствени продукти, ОВ L 152, 2009 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 24 ноември 2017 г. — Hussein Mohamad Hussein

(Дело C-657/17)

(2018/C 052/29)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател в производството по ревизионно обжалване: Hussein Mohamad Hussein

Ответен орган пред административния съд: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Преюдициални въпроси

- 1) Води ли пропускането на срока по член 5, параграф 2 от Регламент 1560/2003 ⁽¹⁾ (наричан по-нататък „Регламентът за прилагане“) за отправяне на искане за преразглеждане, в случай че замолената държава своевременно е отхвърлила искане за поемане на отговорност съгласно член 21, параграф 1 от Регламент 604/2013 (наричан по-нататък „Регламентът „Дъблин III“) ⁽²⁾, до преминаването на компетентността към молещата държава членка, когато молещата държава членка първоначално е отправила своевременно искане за поемане на отговорност по смисъла на член 21, параграф 1, първа алинея от Регламент „Дъблин III“ и въз основа на (последващо) разследване е установено, че замолената държава членка е държавата членка, която е компетентна съгласно предвидените в глава III от Регламент „Дъблин III“ критерии?
- 2) Може ли замолената — и компетентна съгласно предвидените в глава III от Регламент „Дъблин III“ критерии — държава членка валидно да се съгласи да приеме искането за поемане на отговорност съгласно член 21, параграф 1 от Регламент „Дъблин III“ и когато определеният в член 22, параграф 7 от Регламент „Дъблин III“ срок за отговор вече е изтекъл и замолената държава членка по-рано своевременно е отхвърлила искането за поемане на отговорност?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1560/2003 на Комисията от 2 септември 2003 година за определяне условията за прилагане на Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, която е компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна (ОВ L 222 2003, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 140).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ L 180, 2013 г., стр. 31).

Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 24 ноември 2017 г. — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Azienda Napoletana Mobilità SpA

(Дело C-659/17)

(2018/C 052/30)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Ответник: Azienda Napoletana Mobilità SpA

Преюдициални въпроси

Приложимо ли е Решение 2000/128/ЕО ⁽¹⁾ на Европейската комисия от 11 май 1999 г. и по отношение на работодатели, осъществяващи дейност в сектора на местния обществен транспорт в „неконкурентен“ по същество режим поради изключителността на предоставяната услуга, които са се ползвали от освобождавания от осигурителни вноски на основание сключване на договори за обучение и работа, считано от влизането в сила на Закон № 407 от 1990 г., в разглеждания случай в периода май 1997—май 2001 г.?

⁽¹⁾ Решение на Комисията от 11 май 1999 година относно помощите, отпуснати от Италия за насърчаване на заетостта [нотифицирано под номер C(1999) 1364] (ОВ L 42, стр. 1).

Преюдициално запитване от Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari (Италия), постъпило на 24 ноември 2017 г. — Francesca Cadeddu/Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Cagliari и др.

(Дело C-667/17)

(2018/C 052/31)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari

Страни в главното производство

Жалбоподател: Francesca Cadeddu

Ответници: Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Cagliari, Regione autonoma della Sardegna, Regione autonoma della Sardegna — Agenzia regionale per il lavoro

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 80 от Регламент (ЕО) № 1083/2006 ⁽¹⁾ на Съвета на Европейския съюз от 11 юли 2006 г., както и член 2, точка 4 от него, да се тълкуват в смисъл, че не допускат норма като тази на член 50, параграф 1, буква с) от Декрет № 917 на президента на републиката от 22 декември 1986 г., съгласно който на доходи от трудови правоотношения се приравняват „с) изплатените от всекиго суми като стипендия за обучение, издръжка, допълваща стипендия или субсидия за обучение или професионално усъвършенстване, ако бенефициерът не се намира в трудово правоотношение с предоставящия субект“, които подлежат на облагане по общия ред с данък върху доходите на физическите лица (ДЦФЛ), в случаите, в които изплащаната стипендия за обучение включва средства от европейските структурни фондове?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета от 11 юли 2006 година за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1260/1999 (ОВ L 210, 2006 г., стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 2, стр. 64).

Преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Португалия), постъпило на 28 ноември 2017 г. — Tratave-Tratamento de Águas Residuais do Ave SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-672/17)

(2018/C 052/32)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Страни в главното производство

Ищец/Жалбоподател: Tratave — Tratamento de Águas Residuais do Ave SA

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Преюдициални въпроси

1) Допускат ли принципът на неутралност и член 90 от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 г. национално законодателство като съдържащото се в член 78, параграф 11 от Кодекса за ДДС, тълкувано в смисъл, че не се допуска корекция на данъка в случаите на неплащане, преди да е съобщено анулирането на данъка на купувача на стоката или услугата, който е данъчнозадължено лице с цел корекция на първоначално направеното приспадане?

- 2) При утвърдителен отговор, допускат ли принципът на неутралност и член 90 от Директива 2006/112/ЕО национално законодателство като съдържащото се в член 78, параграф 11 от Кодекса за ДДС, тълкувано в смисъл, че не се допуска корекция на данъка в случаите на неплащане, когато съобщението за анулиране на данъка до купувача на стоката или услугата, който е данъчнозадължено лице, не е направено в срока за приспадане на данъка, предвиден в член 98, параграф 2 от Кодекса за ДДС?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ 2006, L 347, стр. 1)

**Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 30 ноември 2017 г. —
Ministero della Salute/Hannes Preindl**

(Дело C-675/17)

(2018/C 052/33)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ministero della Salute

Ответник: Hannes Preindl

Преюдициални въпроси

- 1) Изискват ли членове 21, 22 и 24 от [Директива 2005/36/ЕО] ⁽¹⁾ държавата членка, в която има задължително редовно обучение и съответно забрана за едновременно записване в два курса, водещи до получаване на образователна степен, да признава автоматично удостоверения за професионална квалификация, които в държавата членка по произход обаче са били придобити едновременно или през частично съвпадащи периоди?
- 2) В случай че отговорът е положителен, могат ли член 22, буква а) и член 21 от Директивата да се тълкуват в смисъл, че на органа на държавата членка, към който е отправено искането за признаване, все пак е разрешено да проверява изпълнението на условието продължителността, нивото и качеството на обучението да не е по-ниско от това на редовното обучение?

⁽¹⁾ Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 3).

**Преюдициално запитване от Supremo Tribunal de Justiça (Португалия), постъпило на 6 декември
2017 г. — Cofemel — Sociedade de Vestuário SA/G-Star Raw CV**

(Дело C-683/17)

(2018/C 052/34)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal de Justiça

Страни в главното производство

Жалбоподател: Cofemel — Sociedade de Vestuário SA

Ответник: G-Star Raw CV.

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли тълкуването на член 2, буква а) от Директива 2001/29/ЕО⁽¹⁾, направено от СЕС, национално законодателство — в разглеждания случай разпоредбата на член 2, параграф 1, буква и) от Código de Direitos de Autor e Direitos Conexos [Кодекс на авторските права и сродните права] (CDADC) — която предоставя закрила на авторското право на произведенията на приложните изкуства, индустриалните дизайни и модели или дизайнерските произведения, които, надхвърляйки полезната цел, за която служат, пораждат собствен визуален ефект, който е забележителен от естетическа гледна точка, като оригиналността е основният критерий за предоставяне на закрила на авторските права?
- 2) Допуска ли тълкуването на член 2, буква а) от Директива 2001/29/ЕО, направено от СЕС, национално законодателство — в разглеждания случай разпоредбата на член 2, параграф 1, буква и) от CDADC, която предоставя закрила на авторското право на произведенията на приложните изкуства, индустриалните дизайни и модели или дизайнерските произведения, ако в светлината на особено взискателна преценка относно художествения им характер и предвид преобладаващите тенденции в културните и институционални среди заслужават да бъдат квалифицирани като „художествено творение“ или „произведение на изкуството“?

⁽¹⁾ Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, 2001 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 14 декември 2017 г. — Унгария/Комисия

(Дело T-505/15) ⁽¹⁾

(ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Регламенти (ЕО) № 1782/2003, 1290/2005, 73/2009 и № 1122/2009 — Разходи, направени от Унгария — Кръстосано спазване — Контрол на законоустановените изисквания за управление — Контрол на стандартите за добро земеделско и екологично състояние — Корекции с единна ставка и еднократни корекции — Риск за фондовете)

(2018/С 052/35)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: Унгария (представители: М. Fehér, G. Koós и Z. Bíró-Tóth и E. Tóth)

Отговорник: Европейска комисия (представители: V. Bottka и A. Sauka)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за частичната отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1119 на Комисията от 22 юни 2015 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 182, 2015 г., стр. 39), доколкото с това решение се налагат някои еднократни корекции и корекции с фиксиран размер спрямо Унгария

Диспозитив

- 1) Отменя Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1119 на Комисията от 22 юни 2015 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) доколкото с него е извършена финансова корекция, основана на неизпълнение на формалностите, свързани с изискванията на Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета от 19 януари 2009 година за установяване на общи правила за схеми за директно подполагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подполагане на земеделски стопани, за изменение на регламенти (ЕО) № 1290/2005, (ЕО) № 247/2006, (ЕО) № 378/2007 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1782/2003 и на Регламент (ЕО) № 1122/2009 на Комисията от 30 ноември 2009 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент № 73/2009 на Съвета относно кръстосано спазване, модулация и интегрираната система за администриране и контрол по схемите за директно подполагане на земеделски производители, предвидени за посочения регламент, както и за прилагане на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета относно кръстосано спазване по предвидената схема за подполагане на лозаро-винарския сектор, на проверките, извършени от Унгария с цел да се осигури спазването от земеделските стопанства на задълженията по членове 4 и 5 от Директива 91/676/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 година за опазване на водите от замърсяване с нитрати от селскостопански източници.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Унгария и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 381, 16.11.2015 г.

Решение на Общия съд от 14 декември 2017 г. — bet365 Group/EUIPO — Hansen (BET 365)(Дело T-304/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „BET365“ — Абсолютно основание за отказ — Отличителен характер, придобит чрез използване — Доказване — Използване на марката за няколко цели — Член 7, параграф 3 и член 52, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 3 и член 59, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2018/С 052/36)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: bet365 Group Ltd (Стоук он Трент, Обединеното кралство) (представители: S. Malynicz, QC, R. Black и J. Bickle, solicitors)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Hanne)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Robert Hansen (Мюнхен, Германия) (представител: M. Pütz-Poulalion, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 21 март 2016 г. (преписка R 3243/2014-5), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни г-н Hansen и bet365 Group

Диспозитив

- 1) Отменя решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 21 март 2016 г. (преписка R 3243/2014 5) в частта, в която се отнася до услугите от клас 41, изброени в регистрацията на марка на Европейския съюз „BET365“.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Всяка страна понася направените от нея съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 296, 16.8.2016 г.

Решение на Общия съд от 14 декември 2017 г. — РВ/Комисия(Дело T-609/16) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Наемане на работа — Обявление за конкурс EPSO/AD/309/15 (AD 11) — Лекарите за медицинската служба в Люксембург — Отказ за допускане до тестовете по модела „Център за оценяване“ — Ограничаване на избора на втория език до малък брой официални езици на Съюза — Възражение за незаконосъобразност — Явна грешка в преценката — Отговорност — Неимуществени вреди)

(2018/С 052/37)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: РВ (представител: M. Velardo, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: G. Gattinara и L. Radu Bouyon)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС, от една страна, за отмяна на решението на комисията по конкурс EPSO/AD/309/15 (AD 11) — Лекари за медицинските служби в Люксембург и Испра (Област: Лекари Люксембург) от 28 септември 2015 г. жалбоподателката да не бъде допусната до изпитите за подбор на кандидати, организирани по модела „Център за оценяване“ на Европейската службата за подбор на персонал (EPSO) и, от друга страна, за поправяне на вредите, които жалбоподателката твърди, че е претърпяла

Диспозитив

- 1) *Отменя решението от 28 септември 2015 г., с което комисията по конкурс на общо основание EPSO/AD/309/15 (AD 11) — Лекари за медицинските служби в Люксембург и Испра (Област: Лекари Люксембург) отказва да допусне РВ до изпитите за подбор на кандидати, организирани по модела „Център за оценяване“ на Европейската службата за подбор на персонал (EPSO).*
- 2) *Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.*
- 3) *Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи.*

⁽¹⁾ ОВ С 371, 10.10.2016 г. (дело, първоначално регистрирано пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-39/16 и прехвърлено на Общия съд на Европейския съюз на 1.9.2016 г.)

Решение на Общия съд от 14 декември 2017 г. — N & C Franchise/EUIPO — Eschenbach Optik (OJO sunglasses)

(Дело T-792/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „OJO sunglasses“ — По-ранна международна словна марка „oio“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2018/С 052/38)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: N & C Franchise Ltd (Никозия, Кипър) (представители: С. Chrysanthis, P.-V. Chardalia и А. Vasilogamvrou, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Wonne)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Eschenbach Optik GmbH (Нюрнберг, Германия)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 9 септември 2016 г. (преписка R 32/2016-5) относно производство по възражение между Eschenbach Optik и N&C Franchise

Диспозитив

- 1) *Отхвърля жалбата.*

2) Осъжда N & C Franchise Ltd да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 22, 23.1.2017 г.

Решение на Общия съд от 14 декември 2017 г. — RL/Съд на Европейския съюз

(Дело T-21/17) ⁽¹⁾

**(Публична служба — Длъжностни лица — Повишаване — Процедура по повишаване за 2015 г. —
Решение жалбоподателят да не бъде повишен в степен AD 10, считано от 1 юли 2015 г. —
Прехвърляне от/в друга институция — Система prorata temporis — Съпоставяне на заслугите —
Член 45 от Правилника — Отговорност)**

(2018/С 052/39)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: RL (представители: С. Bernard-Glanz и А. Tumen, avocats)

Ответник: Съд на Европейския съюз (представители: J. Inghelram et V. Hanley-Emilsson)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС, от една страна, за отмяна на решението на Съда на Европейския съюз от 11 май 2016 г. за отказ жалбоподателят да бъде повишен на 1 юли 2015 г., и от друга страна, за обезщетение за вредите, които жалбоподателят твърди, че е претърпял

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда RL да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 95, 27.3.2017 г.

Определение на Общия съд от 7 декември 2017 г. — Durazzo/ЕСВД

(Дело T-559/16) ⁽¹⁾

**(Публична служба — Длъжностни лица — Повишаване — Процедура по повишаване за 2014 г. —
Актове, които не са увреждащи — Явна недопустимост — Решение да не се повишава
жалбоподателят — Член 43 и член 45, параграф 1 от Правилника — Съпоставяне на
заслугите — Взетане предвид на атестационните доклади с оглед на повишаването —
Изключително буквални преценки — липса на метод, позволяващ да се съпоставят
атестационни доклади с оглед на повишаването — Явно основателна жалба)**

(2018/С 052/40)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Giacomo Durazzo (Брюксел, Белгия) (представители: N. de Montigny и J.-N. Louis, адвокати)

Ответник: Европейска служба за външна дейност (ЕСВД) (представители: първоначално S. Marquardt и M. Silva, впоследствие S. Marquardt, подпомагани от M. Troncoso Ferrer, F.-M. Hislaire и S. Moya Izquierdo, адвокати)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС за отмяна на три акта на ЕСВД, а именно, първо, предложението за повишаване от 11 юли 2014 г., доколкото се отнася до степен AD 13, второ, решението от 29 октомври 2014 г. да не се повишава жалбоподателят в степен AD 13 в процедурата по повишаване за 2014 г. и, трето, решението от 28 май 2015 г. за отхвърляне на жалбата по административен ред, подадена срещу отказа за повишаване

Диспозитив

- 1) *Отменя решението на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) от 29 октомври 2014 г. да не се повишава г-н Giacomo Durazzo в степен AD 13 в процедурата по повишаване за 2014 г.*
- 2) *Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.*
- 3) *Осъжда ЕСВД да заплати съдебните разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 302, 14.9.2015 г. (дело, първоначално регистрирано пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-101/15 и прехвърлено на Общия съд на Европейския съюз на 1.9.2016 г.).

Определение на Общия съд от 14 декември 2017 г. — PGNiG Supply & Trading/Комисия

(Дело T-849/16) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Вътрешен пазар на природен газ — Директива 2009/73/СЕ — Решение на Комисията за изменение на условията за изключване на газопровод OPAL от правилата на Съюза относно достъпа на трети лица (ТРА) и тарифните регулации — Липса на пряко засягане — Недопустимост)

(2018/C 052/41)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: PGNiG Supply & Trading GmbH (Мюнхен, Германия) (представител: M. Jeżewski, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: O. Veunet и K. Herrmann)

Предмет

Молба на основание член 263 ДФЕС за отмяната на Решение С(2016) 6950 окончателен на Комисията от 28 октомври 2016 година за изменение на условията за изключване на газопровода OPAL от обхвата на запълнението за прилагане на правилата за достъп на трети лица (ТРА) и тарифните регулации съгласно Директива 2003/55/ЕО

Диспозитив

- 1) *Отхвърля жалбата като недопустима.*
- 2) *Липсва основание за произнасяне по молбите за встъпване.*
- 3) *PGNiG Supply & Trading GmbH понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия, включително съдебните разноски, свързани с обезпечителното производство.*
- 4) *Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разноски, свързани с обезпечителното производство.*

- 5) PGNiG Supply & Trading, Комисията, Федерална република Германия, Европейският парламент, Съветът на Европейския съюз, Naftogaz Ukrainy SA, OPAL Gastransport GmbH & Co. KG и „Газпром Експорт“ LLC понасят направените от всеки от тях съдебни разноски във връзка с молбите за встъпване.

⁽¹⁾ ОВ С 38, 6.2.2017 г.

Определение на Общия съд от 7 декември 2017 г. — Techniplan/Комисия

(Дело T-853/16) ⁽¹⁾

(Иск за установяване на неправомерно бездействие — Изразяване на становище от Комисията — Иск за обезщетение — Неспазване на изискванията за форта — Искане за налагане на задължение за действие — Явна недопустимост — Явна липса на компетентност)

(2018/С 052/42)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Techniplan Srl (Рим, Италия) (представители: R. Giuffrida и A. Bonavita, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представител: A. Aresu)

Предмет

От една страна, искане на основание член 265 ДФЕС да се установи, че Комисията е допуснала неправомерно бездействие по отношение на ищеца, и от друга страна, искане да се наложи предвиденото в член 266 ДФЕС задължение за действие и да се заплати обезщетение за вредите, претърпени „за всеки ден забава на изпълнението на това задължение“.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Techniplan Srl да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 22, 23.1.2017 г.

Определение на Общия съд от 15 декември 2017 г. — Le Pen/Парламент

(Дело T-284/17) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна и искане за обезщетение — Институционално право — Член на Европейския парламент — Привилегии и имунитети — Решение за снемане на парламентарния имунитет — Отпадане на правния интерес — Частична липса на основание за произнасяне по същество — Жалба, която е отчасти явно недопустима и отчасти лишена от всякакво правно основание)

(2018/С 052/43)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Marion Anne Perrine Le Pen (Сен Клу, Франция) (представители: първоначално М. Scaccaldi, впоследствие R. Bosselut, адвокати)

Ответник: Европейски парламент (представители: М. Dean и S. Alonso de León)

Предмет

От една страна, искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решение P8_TA(2017)0056 на Парламента от 2 март 2017 г. за снемане на парламентарния имунитет на жалбоподателката, и от друга страна, искане на основание член 268 ТФУЕ за поправяне на вредата, която жалбоподателката твърди, че е претърпяла

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по искането за отмяна на решение P8_TA(2017)0056 на Европейския парламент от 2 март 2017 г. за снемане на парламентарния илунитет на г-жа Marion Anne Perrine Le Pen.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Г-жа Le Pen понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на Парламента.

⁽¹⁾ ОВ С 231, 17.7.2017 г.

Определение на Общия съд от 14 декември 2017 г. — Rogesa/Комисия

(Дело T-475/17) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Регламент (ЕО) № 1367/2006 — Документи, свързани със съоръжение, произвеждащо спес от гранули и агломерат — Мълчалив отказ за достъп — Изрично решение, прието преди подаването на жалбата — Искане за произнасяне по липсата на основание за постановяването на съдебно решение по същество — Правен интерес — Явна недопустимост)

(2018/С 052/44)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Дилинген, Германия) (представители: S. Altenschmidt и A. Sitzer, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представител: Н. Krämer)

Предмет

Искане, направено на основание член 263 ДФЕС, и целящо главно отмяната на мълчаливия отказ на Комисията от 20 юни 2017 г., а при условията на евентуалност — на решението на Комисията от 11 юли 2017 г. за отказ да се предостави достъп до документ Ares (2017) 1684109 от 2 ноември 2009 г. и до документ Ares (2017) 1685639 от 29 ноември 2009 г.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като явно недопустима.
- 2) Осъжда Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH и Европейската комисия да понесат направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 318, 25.9.2017 г.

Жалба, подадена на 22 ноември 2017 г. — Comprojecto-Projetos e Construções и др./ЕЦБ

(Дело T-768/17)

(2018/С 052/45)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподатели: Comprojecto-Projetos e Construções, Lda. (Лисабон, Португалия), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Лисабон), Julião Maria Gomes de Azevedo (Лисабон), Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Лисабон) (представител: M. A. Ribeiro, advogado)

Отвeтник: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- Да отмени обжалваните актове, и по-специално:
  - i) решението на ответника да откаже да предприеме действия,
  - ii) решението на ответника да не образува процедура за установяване на нарушение,
  - iii) решението на управителя на Banco de Portugal [португалската централна банка] и другите „служители“, които са се произнесли по исканията и претенциите, представени в периода 26.6.2013 г. и 22.4.2015 г.
- На същите основания жалбоподателите искат от Съда да се произнесе по начин, който позволява:
  - на жалбоподателите да постигнат отмяна на решението на съда относно иска за обезщетение по реда на гражданското производство, предявен срещу ВСП [Banco Comercial Português] и други оператори;
  - на жалбоподателите да предявят регресен иск срещу португалската държава;
    - да разгледа въпроса дали държавата членка/прокуратурата/PGR [главна прокуратура] основателно е отказала да встъпи в гражданското производство;
    - да разгледа въпроса дали държавата членка/прокуратурата/PGR [главна прокуратура] основателно е отказала да съобщи случая на OLAF.
  - В случай че СЕС приеме исканията на жалбоподателите за основателни, да осъди ЕЦБ на основание членове 268 ДФЕС и 340 ДФЕС да изплати сумата от 45 828 257,80 EUR, заедно със законната лихва за забава до действителното плащане, както и да заплати всички разноски и обезщетения, дължими след осъществяване на съответната намеса.
  - Въпреки това, като се има предвид разпоредбата на член 280 ДФЕС и обстоятелството, че атовете „на Европейската централна банка, които налагат парично задължение за субекти, различни от държавите, имат изпълнителна сила“, както следва от член 299 ДФЕС, Съдът следва да разпоредби на ответника да изисква плащането на посочените суми от ВСП.
  - Като се има предвид, че националната централна банка е „административният орган, който е компетентен да разглежда жалби, или да започне съответната законова процедура“, както следва от разпоредбите на член 11, параграф 1, буква б) от Директива 2005/29/ЕО, от член 81, параграф 1 и член 83, параграф 1 от Директива 2007/64/ЕО, както и от член 96, параграф 1, буква б) — „Допълнителни санкции“ — от ДЛ [Декрет-закон] № 317/2009, представителят на ответника следва да разпореди на ВСП „незабавно“ да внесе горепосочените суми по сметките на жалбоподателите.
- Отвeтникът:
  - i) следва да инструктира представителя си, националната централна банка, да изиска от ВСП да представи горепосочените елементи; ако по смисъла на разпоредбите на член 13, параграф 2 от Закона за устройството на Banco de Portugal кредитната институция не ги представи, Banco de Portugal трябва да задължи посочената институция „незабавно“ да внесе горепосочените суми по сметките на жалбоподателите;
  - ii) тъй като кредитната институция може да се окаже задължена „незабавно“ да обезщети жалбоподателите, следва да бъдат спазени разпоредбите на член 41, параграф 2, буква а), на член 47, втора алинея и член 49, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и в случая на Banco de Portugal и прокуратурата/PGR, с оглед на разпоредбите на член 3 от Регламент № 2532/98 на Съвета от 23 ноември 1998 година относно правомощията на Европейската централна банка да налага санкции, ЕЦБ трябва да реши „да образува процедура по установяване на нарушение“, като прикани ВСП да предприеме действия по начин, че посочената кредитна институция да е длъжна да се произнесе и да не може да се въздържа от произнасяне;

- iii) макар че съгласно член 256, параграф 1 ДФЕС компетентността на Общия съд отпада, ако националната централна банка не признае, че е „изпълнила задължение, произтичащо от настоящия договор, тази банка се задължава да предприеме необходимите разпоредби за изпълнение на решението на Съда на Европейския съюз“ съгласно разпоредбата на член 271, буква г) ДФЕС, като въпросът трябва да бъде поставен пред Tribunal Supremo;
- въпреки че компетентността на Общия съд също отпада, ако Съдът приеме, че подадената от жалбоподателите жалба е основателна съгласно разпоредбата на член 264 ДФЕС, Общият съд следва да предложи на Tribunal Supremo да отмени решението на националната централна банка, решение, което е възприето от ответника и с оглед на разпоредбите на член 41, параграф 1, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз, на член 296, втора алинея ДФЕС и на член 11, параграф 3, буква в) от Директива 2005/29/ЕО да приеме мотивирано решение;
- жалбоподателите искат ответникът и Съдът да призват и поканят португалската държава/прокуратурата/PGR да предприемат действия и да се произнесат по действията на ВСП;
- ответникът да предаде случая на OLAF;
- съгласно член 194, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд жалбоподателите искат да им бъдат възстановени още на този етап съдебните разходи, които следва да бъдат надлежно изчислени.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат следните основания.

1. Нарушение на задължението за мотивиране, предвидено в член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз, член 296, втора алинея ДФЕС и член 11, параграф 3, буква в) от Директива 2005/29/ЕО ⁽¹⁾.
2. Независимо от „взломната“ кражба в трезора, ВСП е знаела или е била длъжна да знае, че става въпрос за използване на финансовата система за цели, свързани с изпирането на капитали и следователно кредитната институция е знаела, че става въпрос за измама или избягване на данъчно облагане, допринасящо за загубата на бюджетни приходи на Съюза. Тези действия са „противоправни и увреждат финансовите интереси на Съюза“ и попадат в обхвата на понятието „императивни причини от общ интерес“, които „представляват законна цел, която може да обоснове пречките пред свободното предоставяне на услуги“.
3. Независимо от начина, по който сума от над един милион евро е открадната в каса, са увредени „финансовите интереси на Съюза“, и по-специално приходите, на които се опира „бюджетът на Европейския съюз“, както и [приходите], които се покрива[т] от бюджета на институциите, органите, агенциите и службите и бюджетите, управлявани и контролирани от тях“; следователно става въпрос и за действия, които представляват „нередност“ поради „нарушение на разпоредба на общностното право, произтичащо от действие или бездействие на стопански субект, което има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на Общностите или на бюджетите, управлявани от тях, или посредством намаляването или загубата на приходи, произтичащи от собствени ресурси, които се събират направо от името на Общностите или посредством извършването на неоправдан разход“.
4. Когато кредитна институция, държава членка/национална централна банка, Европейската централна банка или държава членка/прокуратура/PGR узнаят за такъв вид нарушения и практики и допуснат те да не бъдат преследвани, те насърчават неспазването на разпоредбите на член 210, параграфи 5 и 6 ДФЕС и на член 325, параграфи 1, 2 и 3 ДФЕС, както и приемат, че въпросната кредитна институция извършва действия, представляващи „нередност“ поради нарушение на разпоредбите на член 1, параграф 2 от Регламент № 2988/95 ⁽²⁾.
5. Като е приел акта, с който е отхвърлил искането за предприемане на действия, ответникът, наред с другото, е намерил начин да:
  - (i) не съобщи случая на OLAF;
  - (ii) не образува „процедура за установяване на нарушение“ срещу кредитната институция ВСП;
  - (iii) да прехвърли случая за решаване от гражданския съд, сезиран от 1 февруари 2010 г. с иск за обезщетение срещу ВСП и други оператори;
  - (iv) не осъди окончателно представителя си, Banco de Portugal, в административното производство, образувано на 27 октомври 2015 г., понастоящем висящо пред Tribunal Administrativo e Fiscal de Sintra, който все още не се е произнесъл с решение.

6. Нарушение на задължението за безпристрастност, злоупотреба с власт и съществено процесуално нарушение от стана на представителя на ответника, Banco de Portugal.

- ⁽¹⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно неоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за неоялни търговски практики“) (ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).
- ⁽²⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166).

Жалба, подадена на 29 ноември 2017 г. — US/ЕЦБ

(Дело T-780/17)

(2018/C 052/46)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: US (представители: L. Levi и A. Blot, адвокати)

Ответник: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— Да обяви настоящата жалба за допустима и основателна;

и вследствие на това:

- Да отмени доклада за оценка за 2016 (обхващащ периода от 1 септември 2015 г. до 1 септември 2016 г.) и решението от 15 декември 2016 г. относно Annual salary and bonus review („ASBR“) за 2016 г., съобщени на жалбоподателя съответно на 30 ноември 2016 г. и 9 януари 2017 г.;
- Да отмени решението на ЕЦБ от 3 май 2017 г., с което се отхвърлят жалбите на жалбоподателя, подадени по административен ред на 15 февруари 2017 г. и 9 март 2017 г.;
- Да отмени решението на ЕЦБ от 12 септември 2017 г., съобщено на жалбоподателя на 19 септември 2017 г., с което се отхвърля жалбата по административен ред, подадена 7 юли 2017 г.;
- Да присъди обезщетение за претърпените вреди;
- Да осъди ответника да заплати изцяло съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания във връзка с искането за отмяна на доклада за оценка за 2016 г.

1. Първото основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране, доколкото докладът за оценка на жалбоподателя се ограничава с общи, повтарящи се и циркулярни критики.
2. Второто основание е изведено от явни грешки в преценката, които опорочавали спорния доклад.
3. Третото основание е изведено от злоупотреба с власт, претърпян от жалбоподателя тормоз, както и от нарушение на задължението за грижа и на принципа за добра администрация.
4. Четвъртото основание е изведено от процесуално нарушение, допуснато от ответника при съставяне на спорния доклад.

Жалбоподателят се позовава на още едно основание, изведено от незаконосъобразност на насоките за годишно преразглеждане на заплатите и премиите, както и от нарушение на принципа на правна сигурност във връзка с решението относно бюджетната 2016 г.

Жалба, подадена на 5 декември 2017 г. — Bruel/Комисия и ЕСВД

(Дело T-793/17)

(2018/С 052/47)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Damien Bruel (Париж, Франция) (представител: Н. Hansen, адвокат)

Ответник: Европейска комисия и Европейската служба за външна дейност

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да обяви настоящата жалба за допустима и основателна, и

вследствие на това:

— да отмени недатираното и електронно подписано решение от 25 септември 2017 г., озаглавено „Искане за смяна на главен експерт № 2“ по „Финансово и договорно управление на проект“,

— да присъди пълно обезщетение за имуществената и неимуществената вреда, причинена на жалбоподателя от същественото нарушение на правото на добра администрация, което се изразява в приемането на недатирано и електронно подписано на 25 септември 2017 г. решение, озаглавено „Искане за смяна на главен експерт № 2“ по „Финансово и договорно управление на проект“,

— да осъди ответниците солидарно, in solidum, с други думи поотделно всеки за цялата сума да заплатят на жалбоподателя сума в размер на 152 250,00 EUR като обезщетение за имуществени вреди и сума в размер на 25 000,00 EUR като обезщетение за неимуществени вреди, и

във всички случаи:

— да осъди ответниците да заплатят всички съдебни разноски,

— да установи, че жалбоподателят не прави отказ от никакви други претенции, права, правни основания, иски и жалби.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага едно-единствено основание — съществено процесуално нарушение. Основанието се разделя на три части.

1. Първата част — нарушение на правото на изслушване, тъй като на жалбоподателя не е бил в състояние да изложи своята гледна точка по отправените срещу него упреци преди приемането на обжалваното решение.
2. Втората част — нарушение на правото на достъп до преписката, тъй като жалбоподателят не е получил достъп до отнасящата се до него преписка, въпреки че е направил искане в този смисъл.
3. Третата част — нарушение на задължението за мотивиране, тъй като мотивите на обжалваното решение не са позволили на жалбоподателя да разбере в какво е упрекнат.

Жалба, подадена на 11 декември 2017 г. — BASF/ECHA

(Дело T-805/17)

(2018/C 052/48)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: BASF SE (Лудвигсхафен на Рейн, Германия) (представители: R. Cana, E. Mullier и H. Widemann, lawyers, и D. Abrahams, Barrister)

Ответник: Европейска агенция по химикалите

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви молбата за допустима и основателна,
- да отмени решение DSH-30-3-D-0122-2017 на Европейската агенция по химикалите от 2 октомври 2017 г., разрешаващо съвместно подаване за веществото disodium 4,4'-bis[(4-anilino-6-morpholino-1,3,5-triazin-2-yl)amino]stilbene-2,2'-disulphonate (EC No. 240-245-2),
- да осъди ответника да заплати разноските в настоящото производство,
- да предприеме други такива или по-нататъшни мерки, които справедливостта изисква.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е твърдение, че Европейската агенция по химикалите (наричана по-нататък „Агенцията“) е допуснала опорочаваща решението фактическа грешка, като е изключила от основанието на обжалваното решение относими факти
  - Жалбоподателят излага, че като е пренебрегнала изцяло усилията на страните преди 2017 г., Агенцията се основава на погрешна преценка на фактите, които противоречат на принципа на добра администрация и опорочават обжалваното решение до степен, че то трябва да бъде отменено.
2. Второто основание е твърдението, че Агенцията е допуснала явни грешки в преценката, като не е оценила всички относими факти и обстоятелства, заключавайки, че ищецът е положил повече усилия, отколкото жалбоподателя и като не е взела предвид член 25 от Регламента REACH⁽¹⁾
  - Жалбоподателят излага, че Агенцията е допуснала явна грешка в преценката, като не е взела предвид всички относими факти и обстоятелства на положението, които обжалваното решение е било предназначено да уреди, заключавайки, че ищецът е допуснал повече грешки от жалбоподателя, като не е взел предвид специфичните факти на спора пред него и като не е взел предвид съображенията на жалбоподателя относно дублирането на тестове върху гръбначни животни от ищеца, противно на член 25 от Регламента REACH.
3. Третото основание е твърдението, че Агенцията е нарушила принципа на правната сигурност, като е поставила жалбоподателя в неприемливо положение на правна сигурност по отношение на възможността на ищеца да се позове на данните на жалбоподателя и качеството и съответствието на данните на ищите
  - Жалбоподателят счита, че приемайки оспореното решение Агенцията е нарушила принципа на правна сигурност, тъй като то не ограничава достъпа на съвместното подаване на жалбоподателя, макар че ищецът прави регистрация въз основа на пълен отказ от поделение на разходи и след като Агенцията не е разгледала въпросите в досието за този отказ (качество и евентуално дублиране на изследванията върху гръбначни животни). Жалбоподателят следователно е в положение на правна несигурност що се отнася до това по какъв начин да защити правата си, след като обхватът и степента на предоставените права на ищеца остават неясни.

4. Четвъртото основание е твърдението, че Агенцията е нарушила задължението си да изложи съображения, като не е обяснила защо не е взела предвид никаква част от релевантната кореспонденция преди 2017 г.

— Агенцията е приела обжалваното решение, позовавайки се само на част от преговорите, водени между страните и произволно е ограничила преценката си до кореспонденция между страните от януари 2017 г. нататък. Жалбоподателят представя цялата кореспонденция по въпроса между ищеца и жалбоподателя, подчертавайки защо тази кореспонденция е релевантна. Въпреки обясненията на жалбоподателя относно релевантността на кореспонденцията, Агенцията не е изложила никакви съображения защо не е разгледала и фактически напълно е игнорирала комуникациите между жалбоподателя и SSS преди януари 2017 г.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH) (ОВ 2006 L 396, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3).

Жалба, подадена на 11 декември 2017 г. — BASF и REACH & colours/ECHA

(Дело T-806/17)

(2018/C 052/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: BASF SE (Лудвигсхафен на Рейн, Германия) и REACH & colours Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (REACH & colours Kft.) (Будапеща, Унгария) (представители: R. Cana, E. Mullier и H. Widemann, lawyers, и D. Abrahams, Barrister)

Ответник: Европейска агенция по химикалите

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да обяви молбата за допустима и основателна,
- да отмени решение DSH-30-3-D-0122-2017 на Европейската агенция по химикалите от 2 октомври 2017 г., разрешаващо съвместно подаване за веществото hexasodium 2,2'-[vinylenebis [(3-sulphonato-4,1-phenylene)imino [6-(diethylamino)-1,3,5-triazine-4,2-diyl]imino]] bis(benzene-1,4-disulphonate) (EC No. 255-217-5),
- да осъди ответника да заплати разноските в настоящото производство,
- да предприеме други такива или по-нататъшни мерки, които справедливостта изисква.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат четири основания.

1. Първото основание е твърдение, че Европейската агенция по химикалите (наричана по-нататък „Агенцията“) е допуснала опорочаваща решението фактическа грешка, като е изключила от основанието на обжалваното решение относими факти

— Жалбоподателите излагат, че като е пренебрегнала изцяло усилията на страните преди 2017 г. и като е направила погрешни фактически изводи по отношение на идентичността на първия жалбоподател и датата на подаване на отговора на исканията ѝ за информация, Агенцията се основава на погрешна преценка на фактите, които противоречат на принципа на добра администрация и опорочават обжалваното решение до степен, че то трябва да бъде отменено.

2. Второто основание е твърдението, че Агенцията е допуснала явни грешки в преценката, като не е оценила всички относими факти и обстоятелства, заключавайки, че ищецът е положил повече усилия, отколкото жалбоподателите и като не е взела предвид член 25 от Регламента REACH ⁽¹⁾

— Жалбоподателите излагат, че Агенцията е допуснала явна грешка в преценката, като не е взела предвид всички относими факти и обстоятелства на положението, които обжалваното решение е било предназначено да уреди, заключавайки, че ищецът е допуснал повече грешки от жалбоподателите, като не е взел предвид специфичните факти на спора пред него и като не е взел предвид съображенията на жалбоподателите относно дублирането на тестовите върху гръбначни животни от ищеца, противно на член 25 от Регламента REACH.

3. Третото основание е твърдението, че Агенцията е нарушила принципа на правната сигурност, като е поставила жалбоподателите в неприемливо положение на правна сигурност по отношение на възможността на ищеца да се позове на данните на жалбоподателите и качеството и съответствието на данните на ищите
- Жалбоподателите считат, че приемайки оспореното решение Агенцията е нарушила принципа на правна сигурност, тъй като то не ограничава достъпа на съвместното подаване на жалбоподателите, макар че ишецът прави регистрацията въз основа на пълен отказ от поделяне на разходи и след като Агенцията не е разгледала въпросите в досието за този отказ (качество и евентуално дублиране на изследванията върху гръбначни животни). Жалбоподателите следователно са в положение на правна несигурност що се отнася до това по какъв начин да защитят правата си, след като обхватът и степента на предоставените права на ищеца остават неясни.
4. Четвъртото основание е твърдението, че Агенцията е нарушила задължението си да изложи съображения, като не е обяснила защо не е взела предвид никаква част от релевантната кореспонденция преди 2017 г.
- Агенцията е приела обжалваното решение, позовавайки се само на част от преговорите, водени между страните и произволно е ограничила преценката си до кореспонденция между страните от януари 2017 г. нататък. Жалбоподателите представят цялата кореспонденция по въпроса между ищеца и жалбоподателите, подчертавайки защо тази кореспонденция е релевантна. Въпреки обясненията на жалбоподателите относно релевантността на кореспонденцията, Агенцията не е изложила никакви съображения защо не е разгледала и фактически напълно е игнорира комуникациите между жалбоподателите и SSS преди януари 2017 г.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH) (ОВ 2006 L 396, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3).

Жалба, подадена на 12 декември 2017 г. — Classic Media/EUIPO — Pirelli Tyre (CLASSIC DRIVER)

(Дело T-811/17)

(2018/C 052/50)

Език на жалбата: *немски*

Страни

Жалбоподател: Classic Media AG (Цуг, Швейцария) (представител: A. Masberg, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Pirelli Tyre SpA (Милано, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на словната марка „CLASSIC DRIVER“ — международна регистрация № 1 108 587

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 3 октомври 2017 г. по преписка R 59/2017-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да отхвърли възражението и на жалбоподателя да се присъдят разноските за производството по възражение.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 15 декември 2017 г. — Seco Belgium и Vinçotte/Парламент**(Дело T-812/17)**

(2018/C 052/51)

*Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподатели: Seco Belgium (Брюксел, Белгия) и Vinçotte (Вилворде, Белгия) (представители: A. Delvaux и R. Simar, адвокати)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да обяви жалбата за отмяна за допустима,
- да отмени решението, с неизвестна дата, с което Европейският парламент е възложил обществената поръчка [06D20/2017/M005 — Функции по упражняване на контрол и предоставяне на технически становища в рамките на придобивания, проекти и строителни дейности към Европейския парламент в Брюксел (ОВ 2017/S 118-236114)] на [друг оферент],
- да осъди Парламента да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват едно-единствено основание, изведено от нарушение на точки 1.1, 1.2 и 1.3 от приложение „Технически показатели“ към Спецификацията по обществена поръчка 06D20/2017/M005 — Функции по упражняване на контрол и предоставяне на технически становища в рамките на придобивания, проекти и строителни дейности към Европейския парламент в Брюксел (ОВ 2017/S 118-236114), явна грешка в преценката и нарушение на общите принципи на правото на Европейския съюз, на задълженията за полагане на дължимата грижа и старателност, на принципа на равенство, на принципа на прозрачност, на задължението за мотивиране, произтичащо по-специално от член 113 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, 2012 г. стр. 1), на член 161 от Делегиран регламент (ЕС) № 1268/2012 на Комисията от 29 октомври 2012 г. година относно правилата за прилагане на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза (ОВ L 362, 2012 г. стр. 1), на правото на ефективни правни средства за защита и на някои разпоредби, уреждащи възлагането на въпросната обществена поръчка.

Жалба, подадена на 14 декември 2017 г. — Nerantzaki/Комисия**(Дело T-813/17)**

(2018/C 052/52)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Eleni Nerantzaki (Брюксел, Белгия) (представител: N. Korogiannakis, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на конкурсната комисия на EPSO от 7 март 2017 г., с което кандидатът не се допуска до следващия етап на конкурс на общо основание EPSO/AD/331/16;
- да отмени решението на органа по назначаване Ares(2017)s. 4916702 от 14 септември 2017 г., с което се отхвърля подадената от кандидата жалба срещу решението за недопускане на кандидата до конкурса на общо основание EPSO/AD/331/16;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски на жалбоподателя, както и направените от него разноски във връзка с настоящата жалба.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от явна грешка в преценката на ответника при оценяването на професионалната квалификация на жалбоподателя.
2. Второто основание е изведено от нарушение на обявлението за конкурс EPSO/AD/331/16.
3. Третото основание е изведено от недостатъчно и противоречиво мотивиране, което представлява нарушение както на член 25, така и на член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица.

Жалба, подадена на 14 декември 2017 г. — Lietuvos geležinkeliai/Комисия

(Дело T-814/17)

(2018/С 052/53)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Lietuvos geležinkeliai AB (Вилнюс, Литва) (представители: W. Deselaers, K. Apel, P. Kirst, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени изцяло или частично членове 1, 2, 3 и 4 от Решение на Комисията С(2017) 6544 окончателен от 2 октомври 2017 г. относно производство по член 102 ДФЕС по преписка АТ.39813 — Baltic Rail, и/или
- да намали размера на глобите, наложени на жалбоподателя с член 2 от Решение на Комисията С(2017) 6544 окончателен от 2 октомври 2017 г., и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първото основание — нарушение на член 102 ДФЕС и явна грешка при прилагане на правото, тъй като твърдяната злоупотреба е преценена въз основа на неправилен правен критерий. Според жалбоподателя злоупотреба може да има само ако достъпът до железопътната линия е основен или необходим за конкурентите, за да е налице конкуренция надолу по веригата (а случаят не е такъв).

2. Второто основание — нарушение на член 102 ДФЕС и явни грешки при прилагане на правото и в преценката. Жалбоподателят изтъква, че при правната и фактическата обстановка в случая, дори с оглед на приложения от Комисията (неправилен) правен критерий, премахването на железопътната линия, свързваща Mažeikiai в северозападната част на Литва с латвийската граница (наричана по-нататък „железопътната линия“), която не е основна инфраструктура, не представлява злоупотреба с господстващо положение.
3. Третото основание — нарушение на член 296 ДФЕС и на член 2 от Регламент № 1/2003, тъй като според жалбоподателя е налице непълнота на доказателствата и липса на мотиви.
4. Четвъртото основание — нарушение на член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 и явни грешки при прилагане на правото и в преценката относно определянето на размера на глобата
5. Петото основание — нарушение на член 7 от Регламент № 1/2003 и явни грешки при прилагане на правото и в преценката, тъй като всъщност е наложена несъразмерна принудителна мярка (а именно повторното изграждане на железопътната линия).

Жалба, подадена на 12 декември 2017 г. — Vitromed/EUIPO — Vitromed Healthcare (VITROMED Germany)

(Дело T-821/17)

(2018/C 052/54)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Vitromed GmbH (Йена, Германия) (представител: M. Linß, Rechtsanwalt)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Vitromed Healthcare (Джайпур, Индия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „VITROMED Germany“ — заявка за регистрация № 14 459 903

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 26 септември 2017 г. по преписка R 2402/2016-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отхвърли изцяло възражението
- да осъди подалото възражение лице да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, буква б) от Регламент № 207/2009.
-

Жалба, подадена на 22 декември 2017 г. — Carbon System Verwaltungs/EUIPO (LIGHTBOUNCE)

(Дело T-825/17)

(2018/C 052/55)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: Carbon System Verwaltungs GmbH (Марктхайденфелд, Германия) (представител: M. Gilch и L. Petri, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „LIGHTBOUNCE“ — заявка за регистрация № 15 152 028

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 11 октомври 2017 г. по преписка R 2301/2016-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на първи апелативен състав на EUIPO от 11 октомври 2017 г. (R 2301/2016-1),
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001,
- нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент 2017/1001.

Жалба, подадена на 22 декември 2017 г. — TeamBank/EUIPO — Fio Systems (FYOO)

(Дело T-826/17)

(2018/C 052/56)

*Език на жалбата: немски***Страни**

Жалбоподател: TeamBank AG Nürnberg (Нюрнберг, Германия) (представители: D. Terheggen и H. Lindner, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Fio Systems AG (Лайпциг, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: Словна марка на Европейския съюз „FYOO“ — Заявка за регистрация № 14 589 261

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 6 ноември 2017 г. по преписка R 2337/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 6 ноември 2017 г. по преписка R 2337/2016-4, доколкото с него се отхвърля заявката на стоки от клас 9;
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 2017/1001.

Жалба, подадена на 29 декември 2017 г. — DRH Licensing & Managing/EUIPO — Merck (Flexagil)

(Дело T-831/17)

(2018/C 052/57)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: DRH Licensing & Managing AG (Цюрих, Швейцария) (представител: S. Salomonowitz, Rechtsanwalt)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Merck KGaA (Дармщат, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „Flexagil“ — марка на Европейския съюз № 7 301 237

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 17 октомври 2017 г. по преписка R 2043/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени изцяло решение R 2043/2016-4 на апелативния състав от 17 октомври 2017 г.,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски по настоящото производство, както и разноските на жалбоподателя по производството пред апелативния състав по преписка R 2043/2016.

Изложени основания

- нарушение на член 58, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1001,
  - нарушение на член 18 от Регламент 2017/1001.
-

Определение на Общия съд от 14 декември 2017 г. — Airdata/Комисия**(Дело T-305/15) ⁽¹⁾**

(2018/C 052/58)

Език на производството: английски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 270, 17.8.2015 г.

Определение на Общия съд от 14 декември 2017 г. — Meissen Keramik/EUIPO — Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Meissen)**(Дело T-234/16) ⁽¹⁾**

(2018/C 052/59)

Език на производството: немски

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 243, 4.7.2016 г.

Определение на Общия съд от 18 декември 2017 г. — Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie/Комисия**(Дело T-451/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 052/60)

Език на производството: немски

Председателят на пети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 318, 25.9.2017 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG